

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Zdeňkou Burdovou ve věci

žalobce: █████ D████ M████ narozený █████
bytem █████
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D.
sídlem Karlovo náměstí 28/559, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o náhradu nemajetkové újmy

takto:

- I. Řízení se co do zaplacení částky 60 000 Kč zastavuje.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 340 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p. a. od 2. 12. 2017 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 4 325 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p. a. od 2. 12. 2017 do zaplacení, se zamítá.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 2. 10. 2017 domáhal zaplacení nemajetkové újmy ve výši 4 725 000 Kč s tím, že bylo proti němu zahájeno trestní stíhání Policií ČR usnesením Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality ze dne 11. 4. 2012, č.j. [REDAKCE] pro trestný čin plerichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 128a odst. 2 písm. b) trestního zákona, trestný čin zneužívání pravomocí veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), písm. c) odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákona a pro trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákona spáchaného v jednočinném souběhu a ve spolupachatelství s dalšími dvěma osobami podle § 9 odst. 2 trestního zákona. Ve věci byl nejprve rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2015 sp. zn. [REDAKCE] zproštěn obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu. V odvolacím řízení byl rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 1. 2017 sp. zn. [REDAKCE] změněn tak, že byl obžaloby zproštěn podle § 226 písm. b) trestního řádu. Toto rozhodnutí odvolacího soudu nabylo právní moci dne 4. 1. 2017. Trestní stíhání jeho osoby trvalo 1 728 dnů, tj. cca 4 roky a 9 měsíců. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2015 bylo odůvodněno tím, že z žádného důkazu nevyplývalo, že by se dopustil jednání tak, jak je popsáno v kvalifikované obžalobě, dále je uvedeno „soud musí s politováním konstatovat, že obžalovaní, vedeni nepochybnou snahou o zajištění velmi náročného úkolu organizace [REDAKCE] se dostali do situace, kdy museli ve vypjatých podmínkách řešit mimo jiné otázky, které jsou jim vytýkány obžalobou, přičemž z pohledu znalosti všech rozhodných skutečností a jejich souvislostí je možno uzavřít, že chybou obžalovaných mohlo být právě fakt, že tyto své funkce za uvedených podmínek přijali. Je však zřejmé, že v době, kdy nastoupili na [REDAKCE] nemohli předpokládat plný rozsah činností, k jejichž zajištění se zavázali, a v době vrcholných příprav předsednictví a jeho následné realizace zřejmě ani nebylo možné rezignovat na přijaté funkce s vědomím odpovědnosti za úspěšnou realizaci celé této akce, která představovala nejen jejich prestiž, ale především prestiž České republiky“. Trestní stíhání žalobce bylo bezdůvodné, neboť skutek, pro který byl stíhán, vůbec nebyl trestným činem. Ze strany policejního orgánu a státního zástupce se jednalo o jednání vykazující znaky svévole a protiprávnosti. Státní zástupce v rámci dozoru nad zachováním zákonnosti přípravného řízení nedostal svým povinností a nečinil nic pro to, aby trestní stíhání žalobce skončilo zastavením v již přípravném řízení. Nemohl se plně věnovat své rodině, namísto toho se musel účastnit výslechů, soudních jednání a dalších úkonů trestního řízení. Znamenalo pro něj značné nervové vypětí a psychickou zátěž, což bylo znásobeno neúnosně dlouhou dobou, hrozbou i výší trestu a rozsáhlou medializací případu v celostátních médiích. Tato medializace začala s obrovskou intenzitou již koncem ledna 2011, tedy více než rok před zahájením trestního stíhání, kdy zprávy o případu na řadu týdnů zaplnily titulní stránky celostátních deníků a hlavních televizních zpravodajských relací. Trestní stíhání a propírání jména žalobce v médiích zásadně negativně ovlivnily jeho profesní kariéru a finanční situaci. Navíc se stal pro své okolí bez své viny stíhaným delikventem, čímž došlo k rozsáhlé a do značné míry nevratné degradaci jeho vážnosti, důstojnosti, postavení ve společnosti. Negativní důsledky trestního stíhání v osobním a rodinném životě, kdy se z osoby s dobrou pověstí a osobní integritou pro své okolí okamžitě stal bez svého zavinění stíhaným delikventem a osobou pochybnou a podezřelou. Neustále se musel ospravedlňovat před ostatními, před manželkou, rodiči, ostatními příbuznými, před přáteli, známými, spolupracovníky. Rodinný život byl určený rytmem vyšetřování a následně soudního procesu. Plánování volného času, rodinných výdajů i směřování rodiny se odvíjelo od průběhu trestního řízení. Trestní stíhání mělo negativní dopad, že po dobu trestního stíhání nemohl naplnit očekávání své manželky z hlediska zabezpečení rodiny a svého společenského statusu. Se svou manželkou, [REDAKCE]

M. [redacted] M. [redacted] J. [redacted] se seznámili a vstoupili do manželství, kdy byl respektovaným úředníkem v manažerské pozici se skvělou pracovní pověstí a perspektivou nadstandartního kariérního rozvoje a možnostmi pohodlného zabezpečení rodiny. V důsledku neoprávněného trestního stíhání se však ze dne na den stal podezřelým s nulovými vyhlídkami na profesní růst. Zaměstnaný vlastními problémy s naprostou nejistotou ohledně trvání výsledků kauzy. Vypuknutí kauzy v médiích v lednu 2011, kdy manželka byla [redacted] Vzhledem ke své profesi specialistky public relations a bývalému zaměstnání na [redacted] na pozici tiskové mluvčí dobře rozuměla závažnosti situace. Navíc se na ni obraceli novináři i na přímo se žádostmi o informace v tzv. [redacted] neboť věděli, že je ženou žalobce. Intenzita kampaně, její vedení na nejvyšší politické úrovni, u manželky zcela pochopitelně vyvolaly silný pocit ohrožení, bezpráví a ztráty kontroly nad situací. To vše za stavu, kdy [redacted] potřebovala pocit zájmu, bezpečí a jistoty. Nepochybně toto vše vedlo ke zvýšení u manželky [redacted]

[redacted] Jako příklad časových souvislostí lze uvést, že tisková konference ministra financí v případě [redacted] za účasti vedoucího elitního finančního útvaru se konala [redacted] Neutuchající mediální kampaň [redacted]

[redacted] Psycholožka H. [redacted] M. [redacted] u níž se manželka léčila, jednoznačně potvrdila, že tyto okolnosti mohou vést i u zcela zdravého jedince k těžké psychické dekompenzaci. Manželka žalobce byla kauzou zasažena [redacted] Dále žalobce musel vynaložit velké finanční částky, které neměl, proto si musel i půjčovat. Trestní stíhání znamenalo i značné nervové vypětí, psychickou zátěž pro žalobce, kdy např. rozhodnutí o jeho obžalování se dozvěděl dne 3. 5. 2013 z hlavní zpravodajské relace ČT Události. Dále trestní stíhání ovlivnilo i rozhodování o rozšiřování rodiny. Po řadu let spolu s manželkou v důsledku trvání trestního stíhání odkládali rozhodnutí mít další dítě. Nevěděl, zda skončí ve vězení, nebo se nebude moci starat o své dítě. Manželka toužila přivést dalšího potomka na svět až ve chvíli, kdy bude celá kauza definitivně uzavřena. Vzhledem k biologickým zákonitostem, manželka je narozena v roce [redacted] kdy ke dnu ukončení celé kauzy se to ukázalo jako nespílitelné. K druhému těhotenství se manželka nakonec přesto rozhodla až poté, co státní zástupce podal odvolání proti prvoinstančnímu zprošťujícímu rozsudku, kdy moje manželka ztratila naději, že kauza bude uzavřena v době, kdy ještě bude moci mít dítě. S manželkou jsou starší rodiče, což vnímá negativně. Došlo i ke komplikacím v těhotenství. Trestní stíhání se významně dotklo i jeho manželky. Byla by celou dobu nucena se ospravedlňovat před svými rodiči, přáteli, spoluvlastníky. Byla vystavena spoustě nepříjemných osobních situací ve svém osobním i pracovním životě. Na svém populárním blogu byla opakovaně vystavena kyberšikaně v souvislosti s tím, že je manželkou obžalovaného. Musela ukončit své občanské aktivity [redacted] kde byla tiskovou mluvčí občanského sdružení [redacted] v letech 2010 a 2011. Zatímco její kolegové z občanských sdružení rozvíjeli od roku 2010 do současnosti politickou kariéru, manželka musela rezignovat na tyto aktivity. Opakovaně také odkládala rozhodnutí publikovat svou [redacted] a z důvodu rizika kyberšikany. Dále byla vystavena jízlivým poznámkám známých z profesní i soukromé oblasti. Současný velvyslanec ve [redacted] P. [redacted] D. [redacted] který manželce vedl diplomovou práci na [redacted] jí během neformálního setkání na jaře 2012 po vlně medializace v souvislosti s obviněním sdělil, že se špatně vdala. Na třídním srazu se spolužáky z [redacted] pak v roce 2015 byla vystavena poznámkám jednoho ze spolužáků, kdy jí nakonec poslal i mail, kdy ti toho manžela konečně zavřou. Tyto poznámky se manželky hluboce dotýkaly. Naprostý šok pro žalobce a jeho manželku způsobil dopis JUDr. Gřivny s požadavkem, aby [redacted] uhradil 77 mil. Kč. Žena

utrpěla řadu nepředstavitelných traumat. Žalobce se cítil po celou dobu trestního stíhání jako ten, kvůli komu jeho žena trpí, což bylo pro něj velice stresující a že nemůže dostát očekáváním své manželky ze sociálního i kariérního pohledu i finančního. Dále se bál, aby se jeho starší syn nedozvěděl o něm ve školce. Bál se, aby ta věc byla vyřešena do doby, než začne chodit do školy. Dále způsobil stres i jeho rodičům. Po celou dobu trestního stíhání trpěl žalobce výčitkami, že jim nedokáže věc vysvětlit. Byl finančně závislý na jejich finanční pomoci, kdy závislost na půjčkách od rodičů ve věku [REDAKCE] postavení bývalého [REDAKCE] s vlastní rodinou považoval za velmi ponižující. Rovněž se zúžily jeho sociální kontakty. S řadou přátel omezil kontakty, neboť mu bylo nepříjemné vysvětlovat a ospravedlňovat své kroky. Musel na kauzu myslet neustále každý den. Opakovaně musel čelit dotazům své ženy, jak dlouho to ještě potrvá, jak to dopadne, jestli má počítat s tím, že půjde do vězení. Byl uvržen do svého osamění. Svě obavy se pokusil řešit i s pomocí psychologa, ke kterému několik měsíců docházel ve snaze zorientovat se v situaci. Dále medializace případu, případ byl neustále projednáván v médiích. Každý věděl o trestním stíhání žalobce. Medializace kauzy byla ohromná. Nebyl objektivní a vyvážený způsob, jakým média informovala o jeho osobě. Zatímco v dřívějších fázích, včetně průběhu prvoinstančního soudu, bylo jeho jméno uváděno pravidelně, a to v negativním kontextu. Po zprošťujících rozsudcích řada významných médií o rozsudku neinformovala vůbec, nebo bylo napsáno, že úředníci byli zproštěni obžaloby. Dále má za to, že došlo k úniku informací z policie. Negativní důsledky trestního stíhání v profesní rovině. Jako naprosté ustrnutí se ztrátou dobrého jména. Na konci roku 2012 přišel o práci v advokátní kanceláři ve spojení s touto kauzou, kdy zaměstnavatel usiloval o bezpečnostní prověrku a vnímal žalobce jako riziko pro její získání. I přesto, že neexistoval dostatečný důvod pro výpověď z pracovního poměru, nátlak na ukončení pracovního poměru byl tak značný, že ukončil pracovní poměr, přistoupil na to, že nemohl zvládat se o průběh kauzy a zároveň vést trvalý konflikt na pracovišti. [REDAKCE] složil advokátní zkoušky za situace, že byl obviněn z 3 závažných úmyslných trestných činů spojených s výkonem své práce, která představovala jeho zásadní profesní orientaci. Nemohl riskovat, že nebude zapsán do seznamu advokátů. Kdyby byl zapsán, nebylo reálné otevřít si vlastní praxi vzhledem k medializaci kauzy, kdy navíc neměl žádné finanční rezervy. Musel vzít tedy zavděk práci, která kariérně neodpovídala jeho profesní historii, a zároveň musel akceptovat, že pokud jeho trestní kauza bude opět mediálně rozdmýchána, může o práci přijít. Přišel o řadu profesních kontaktů, kdy byly uveřejněny i články, že policie posílá před soud [REDAKCE] lidi kvůli kauze [REDAKCE] je mezi nimi právník [REDAKCE]. Negativní projevy trestního stíhání ve finanční sféře. Byl nucen akceptovat práci, která byla finančně hůře hodnocená, musel se zbavit svých finančních pojistek, na krytí těchto nákladů musel značné množství peněz půjčit od rodičů na právní zastoupení. Vyloučil možnost trvalého řešení bydlení jeho rodiny, kdy hypotéka, koupě nemovitosti byla vyloučena. Musel přistoupit na redukcii svých koníčků. Musel např. prodat vysoce kvalitní gramofon. Narušení důvěry ve správné fungování státu, kdy začal mít obavy uplatňovat svá zákonná práva v podstatě ve všech oblastech svého běžného života. 6 let byl vystaven pocitu bezmoci a naprosté nejistoty ohledně své budoucnosti a vůbec nechápal, jak je možné celou kauzu před dostupná fakta ráhnout a prezentovat způsobem, jak tak činila policie a státní zastupitelství. Rovinou mediální věcí, která vykazuje řadu podobných prvků, je nedůvodné trestní stíhání bývalého policejního prezidenta P [REDAKCE] I [REDAKCE] který poskytl zadostiučinění ve výši 600 tis. Kč. V případech se jednalo o výrazné medializace, přišly osoby o svou práci. Ovšem trestní stíhání P [REDAKCE] L [REDAKCE] trvala rok, zatímco on musel trestnímu stíhání a negativním projevům čelit 5 let. Byl stíhán i pro méně závažné trestné činy, za které mu hrozil výrazně nižší trest. O další zásadní odlišnost, že pracoval ve funkci, o níž je obecně známo, že je spojena s velkým mediálním zájmem, zatímco žalobce nemohl předvídat obrovskou medializaci případu, ani tlak, kterému bude se svou rodinou vystaven po mimořádně dlouhou dobu. Žalobce tedy

považuje adekvátní částku 4 500 000 Kč. Dále jeho trestní stíhání trvalo 1 728 dnů. Žalobce považuje za odpovídající základní částku zadostiučinění za porušení práva na přiměřenou délku řízení 30 tis. Kč za 1 rok řízení, kdy zvýšil s ohledem na celkovou délku řízení o 15 %, složitost řízení, nebylo ve vztahu k němu právně ani skutkově složitě. Zda mohl vůbec státní úředník v jeho pracovní pozici ovlivnit případné páchaní trestné činnosti ze strany osob, které v souvislosti s veřejnou zakázkou předkládaly České republice k proplacení faktury za fiktivní činnosti a produkty, zda byl ve funkci, postupoval v souladu se zákonnými a interními předpisy, navýšit o 10 % jednání poškozeného, nijak nepřispěl k průtahům řízení, navýšit o 10 %, postup orgánů během trestního řízení, státní zástupce podal nedůvodné odvolání, tím protáhl řízení o dalších 18 měsíců, navýšení o 18 %, význam pro poškozeného, velký význam, hrozilo mu uložení citelného trestu, navýšil o 50 %, celkem navýšit o 100 %, tedy celkem částku 225 tis. Kč.

2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že učinila nespornou tu skutečnost, že u ní žalobce dne 1. 6. 2017 uplatnil nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění v celkové výši 4 725 000 Kč, a to za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním ve výši 4 500 000 Kč a nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou trestního stíhání ve výši 225 000 Kč. Na projednání žádosti vyhověla částečně stanoviskem ze dne 23. 11. 2017 ve výši 60 000 Kč z důvodu nemajetkové újmy, z důvodu nezákonného trestního stíhání. Toto považuje za adekvátní z následujících důvodů. Řízení trvalo asi 57 měsíců, přičemž žalobce nebyl omezen na osobní svobodě. Žalobce byl ohrožen trestní sazbou 3 až 10 let trestu odnětí svobody. Ačkoliv nelze medializaci trestního stíhání žalobce bagatelizovat, je nutno podotknout, že orgány činné v trestním řízení se nedopustily excesu spočívajícího v komentování trestné činnosti žalobce a samy neporušily presumpci jeho nevinny. V případě předložených novinových článků se jednalo o vlastní činnost sdělovacích prostředků a jejich bulvárních pojetí případu, kdy odpovědnost za toto jednání nelze klást k tíži žalované. Dále žalovaná má za to, že žalobci se dostalo určité morální satisfakce i tím, že zproštění obžaloby bylo rovněž obsáhle rozebíráno ve veřejných sdělovacích prostředcích a stíhání úředníci včetně pana žalobce byli nazýváni obětními beránky. Usnesení o zahájení trestního stíhání bylo žalobci doručeno až dne 11. 4. 2012. Události předcházející tomuto datu, [redacted] opuštění zaměstnání na [redacted] tedy nemohou být v příčinné souvislosti s trestním stíháním. Sám žalobce pak pro časopis [redacted] uvedl, že při prvním kontaktu ze strany policie počátkem roku 2011 si nemyslel, že mu něco hrozí. K tvrzenému dopadu na profesní život žalovaná uvádí, že žalobce v roce 2010, tedy dlouho před zahájením trestního stíhání odešel z [redacted] a stal se advokátním koncipientem. Jeho následný přechod do právních služeb [redacted] nejspíš neměl negativní dopad do jeho majetkové sféry, když je všeobecně známo, že práce advokátních koncipientů není dobře finančně ohodnocená. Zároveň považuje žalovaná za významné, že žalobce svůj pracovní poměr u [redacted] ukončil dohodou. Dnes je žalobce advokátem, který trvale spolupracuje s [redacted] z čehož se jeví, že jeho profesní pověst nebyla trvale a významně zasažena. Pokud byla narušena jeho důvěra ve správné fungování našeho státu, je toto žalobní tvrzení v rozporu s tím, co žalobce uvedl v rozhovoru pro časopis [redacted].
- [redacted] Co se týče nároku na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nepřiměřenou délku trestního stíhání. Předmětné řízení trvalo 4 roky a 9 měsíců. Přípravné řízení trvalo 1,5 roku. Obžaloba byla podána dne 16. 12. 2013. V přípravném řízení byl od počátku vykonáván státním zástupcem dohled, kdy nebyly zjištěny žádné závady ani průtahy na straně státního zástupce. Nařízení hlavního líčení pak bránilo opakované řízení o sůznostech ostatních obžalovaných. První hlavní líčení bylo nařízeno na den 3. 11. 2014. V předmětné věci nebyly shledány žádné průtahy.

Orgány činné v trestním řízení provedly rozsáhlé vyšetřování. Rozhodl soud I. i II. stupně. Řízení bylo po právní i skutkové stránce složité. Dokazování si vyžádalo výslechy velkého množství svědků. Žádný z orgánů činných v trestním řízení nebyl procesně nečinný, činily úkony průběžně.

3. Podáním došlým soudu dne 14. 1. 2018 vzal žalobce žalobu částečně zpět co do částky 60 000 Kč, proto soud řízení v rozsahu zpětvzetí žaloby ve výroku I. dle § 96 odst. 2 o.s.ř. zastavil.
4. Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl rozsudkem ze dne 27. 2.2019, č.j. 25 C 218 - 2017- 248, tak, že zastavil v důsledku částečného zpětvzetí žaloby řízení co do částky 60 000 Kč (výrok I.), žalované uložil povinnost zaplatit žalobci částku 140 000 Kč s příslušenstvím představující náhradu nemajetkové újmy v souvislosti s posuzovaným trestním řízením (výrok II.), ve zbytku (tj. co do částky 4 525 000 Kč s příslušenstvím) žalobu zamítl (výrok III.) a rozhodl o náhradě nákladů řízení (výrok IV.) K odvolání žalobce Městský soud v Praze jako soud odvolací rozsudkem ze dne 10. 9. 2019, č.j. 54 Co 265/2019 - 295 rozsudek soudu I. stupně potvrdil co výroku o zamítnutí žaloby (výrok III.) a co do rozhodnutí o nákladech řízení (výrok IV.) K dovolání žalobce Nejvyšší soud usnesením ze dne 9. 9. 2020, č.j. 30 Cdo 1072/2020 -334 dování odmítl.
5. Ústavní soud nálezem ze dne 17. 8. 2021, sp. zn. III. ÚS 3271/2020 výše uvedená rozhodnutí zrušil (výrok II.) a konstatoval, že uvedenými rozhodnutími bylo porušeno právo žalobce na soudní ochranu dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím státního orgánu podle čl. 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Při určení výše peněžitého zadostiučinění za nezákonné trestní stíhání vycházel obvodní soud převážně, a městský soud výlučně, z výše náhrady přiznané spoluobžalované úřednici J. II. Ústavní soud konstatoval, že obecné soudy pochybily při určení výše náhrady za jednoznačně vzniklou a konstatovanou nemajetkovou újmu stěžovatele v důsledku nezákonného trestního stíhání tím, že nevezaly v úvahu všechny individuální okolnosti případu. Soudy v první řadě v rozporu s judikaturou Ústavního soudu nevezaly dostatečně na zřetel odlišnosti případu stěžovatele od trestního stíhání spoluobžalované úřednice, když oběma pravomocně přiznaly v zásadě stejnou výši náhrady škody lišící se pouze v částce 20 000 Kč. Zjevně přitom nezohlednily intenzivní zásah do rodinného života stěžovatele zakládajícího v té době rodinu, ani předžalobní výzvu na zaplacení částky 77 milionů Kč zaslanou právním zástupcem. Neodůvodněná je pak úvaha obvodního soudu, který oproti odškodnění spoluobžalované úřednice snižoval výši peněžité náhrady z toho důvodu, že se stěžovatel nenacházel v (před)důchodovém věku. Ústavní soud též zdůrazňuje, že soudy dostatečným způsobem nepřihlédly ani ke skutečnosti, že stěžovatel byl stíhán pro skutek, který (od počátku) vůbec nebyl trestným činem. Zproštění obžaloby tak nebylo důsledkem „důkazní nouze“, ale selháním verifikační (filtrační) funkce přípravného řízení (k tomu srov. MUSIL, J. In ŠÁMAL, P., MUSIL, J., KUČHTA, J. *Trestní právo procesní*. 4. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 470) v důsledku postupu orgánů činných v trestním řízení. Takový zásah do práv stěžovatele, který byl takřka 5 let trestně stíhán pro skutek, který nebyl trestným činem, je o to citelnější a závažnější (viz výše bod 22 *in fine*). Žalobce již od počátku řízení poukazoval na případ P. L. kterému měla být za roční trestní stíhání přiznána náhrada nemajetkové újmy ve výši 600 000 Kč. Obvodní soud se však s námitkou stěžovatele řádně nelyžoval, resp. nevedl, kvůli jakým konkrétním odlišujícím znakům nelze k případu trestního stíhání P. L. ani přihlédnout. Obdobnou námitku jako v řízení před obvodním soudem žalobce zahrnul i do svého odvolání, přičemž zdůraznil, že obvodní soud navzdory jeho výslovnému návrhu neprovedl porovnání jeho případu s případem P. I. Městský soud se s

touto námitkou žádným způsobem nevypořádal. Ústavní soud přitom v nálezu ze dne 22. 12. 2015 sp. zn. I. ÚS 1680/13 (N 219/79 SbNU 517) konstatoval, že jestliže právní posouzení sporu o náhradu škody proti státu nebylo obecnými soudy „provedeno z pohledu všech žalobních tvrzení“, zakládá tento postup „neúplnost a v důsledku nepřezkoumatelnost odůvodnění vydaných rozhodnutí o nároku na náhradu škody“. Právo na řádné odůvodnění soudního rozhodnutí je přitom vyvozováno již z principu nezávislosti soudů a předvídatelnosti rozhodování [rov. nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1995 sp. zn. III. ÚS 84/94 (N 34/3 SbNU 257)]. Soudy uvedeným požadavkům nedostály. Z argumentace městského soudu a celkového kontextu odůvodnění jeho rozsudku však vyplývá, že případ spoluobžalované úřednice za směrodatný pro učení výše náhrady nemajetkové újmy bezpochyby považoval, neboť šlo o jediný případ, o který se při určení částky opíral a takřka „mechanicky“ jej převzal. Městský soud přitom ignoroval i pět dalších rozhodnutí o náhradě nemajetkové újmy, která ve svém odůvodnění zmínil obvodní soud. Ústavní soud též souhlasí se stěžovatelem v tom, že se městský soud odchýlil od judikatury Nejvyššího soudu (například rozsudku ze dne 10. 9. 2019 sp. zn. 30 Cdo 1198/2018) i výše vymezené judikatury Ústavního soudu, když se v rozporu s důvodným očekáváním stěžovatele a jeho právem na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny nevyjádřil k jeho námitce směřující ke srovnání jeho trestního stíhání s případem P. L. Městský soud přitom ani nevysvětlil, proč je právě případ spoluobžalované úřednice, z něhož jako jediného městský soud vycházel, pro určení formy a výše přiměřeného zadostiučinění relevantnější než případ trestního stíhání P. I. To ostatně zčásti uznal i Nejvyšší soud, když uvedl, že „je sice pravdou, že městský soud výslovně nevyjádřil, že považuje jím předestřený srovnatelný případ za více relevantní, než případ, který navrhla žalobce, a že z tohoto důvodu žalobcem navrhované srovnání neprovede, ačkoli se k tomuto vyjádřil měl“, přesto však označil dovolání stěžovatele za nepřipustné.

6. Mezi účastníky nebylo sporu v tom, že trestní stíhání bylo vůči žalobci zahájeno dne 11. 4. 2012 usnesením o zahájení trestního stíhání pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 128a odst. 1), 2) písm. a), b) trestního zákona, pro pokračující trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1) písm. a), c), odst. 2) písm. a), c) trestního zákona a pro pokračující trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1), 2) písm. a), odst. 3) trestního zákona. Dne 16. 12. 2013 podalo Vrchní státní zastupitelství v Praze obžalobu k Městskému soudu v Praze. Po proběhnutvších hlavních líčeních byl žalobce dne 24. 6. 2015 zproštěn obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl žalobce stíhán. Proti tomuto rozhodnutí podal státní zástupce odvolání. Ve věci se tak následně konala veřejná zasedání, a to ve dnech 12. 12. 2016, 13. 12. 2016 a 4. 1. 2017. Dne 4. 1. 2017 byl žalobce nově zproštěn obžaloby dle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť v žalobním návrhu označený skutek nebyl trestným činem. Právní mocí toto rozhodnutí nabylo dne 4. 1. 2017. V trestním řízení, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. došlo k vydání nezákonného rozhodnutí a že náleží žalobci odškodnění nemajetkové újmy v penězích. Žalovaná poskytla žalobci odškodnění nemajetkové újmy v penězích z důvodu nezákonného rozhodnutí v předměném trestním řízení, a to ve výši 60 000 Kč.
7. Z usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 11. 4. 2012, č.j. má soud prokázáno, že trestní stíhání bylo zahájeno na č. I. 200206 v rozsahu 76 stran. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2015 má soud prokázáno, že je v rozsahu 469 stran, z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 1. 2017 má soud prokázáno, že je v rozsahu 114 stran.

8. Výsledkem svědkyně [REDAKCE] M [REDAKCE] M [REDAKCE] J [REDAKCE] narozené [REDAKCE] má soud prokázáno, že uvedla, že „její muž to měl samozřejmě těžké, ale pro ni to nebylo jednoduché. Čekala 7 let, než jí někdo předvolá, aby mohla vypovídat.“ Se žalobcem jsou spolu 8 let, z toho 7 let kauza provází toto manželství. Snažila se při žalobci stát, [REDAKCE] když kauza vypukla, a žalobce se objevil koncem ledna 2011 v médiích. Byla analytik médií a všímala si takových věcí více z její pozice tiskové mluvčí. Se žalobcem se seznámili [REDAKCE]. Měla obrovský strach, manžel tehdy zkolaboval, [REDAKCE]. Měla [REDAKCE]. Chápala to tak, že člověk, který čte noviny, měl stejné informace, byly tam první půlrok samé negativní informace. Po sdělení obvinění manžel byl na rodičovské, ona pracovala [REDAKCE]. Poté musel po sdělení obvinění odjet do [REDAKCE] začal to řešit, ona tam zůstala s miminkem sama. Žalobce pracoval jako koncipient [REDAKCE] pak se vrátil kvůli obvinění a pak ho z práce vyhodili. Rodičovskou dovolenou měli předem domluvenou, neboť se musela vrátit, byla ve zkušební době [REDAKCE]. Plánovali to, že bude na rodičovské minimálně půl roku, ale musel se vrátit před ukončením tohoto plánu, ona musela narychlo shánět chůvu. Žalobce byl po sdělení obvinění zdrcený, zdálo se mu to jako zlý sen. Věřila mu po celou dobu. Domů se vrátila v létě, kdy její babička umřela [REDAKCE] musela o ni pečovat, poté byla na rodičovské ona, [REDAKCE]. Žalobce byl koncipient v [REDAKCE] udělal advokátní zkoušky, což nebylo pro něj v jeho situaci jednoduché. Pečovala o svoji matku, o dítě, poté žalobce vyhodili z práce v prosinci 2012. Ona měla minimální příjem, museli to nějak řešit. Poté začal pracovat v [REDAKCE] byl tam řadový právník. Finančně to pokryli nejprve z úspor [REDAKCE]. Její matka byla do srpna 2013 v nemocnici, poté dala syna do soukromé školky, aby mohla jezdit vůbec do nemocnice. Byl ještě malý na státní školku. Žalobce je introvert, byl nevrlý, bylo mu hrozně, doteď se jizvy nezhojily. Do noci studoval věci svého trestního stíhání, chodil k psychologovi, ale moc mu to nepomohlo. Dostal uklidňující léky. Žalobce měl dle svědkyně společenský status zloděje. Velvyslanec D [REDAKCE] když byl stahován [REDAKCE] její vedoucí z diplomové práce [REDAKCE] tak řekl, že se špatně vdala, s tím se musela popasovat. Žalobce si musel půjčovat peníze na advokáty. [REDAKCE]. Poté, co žalobce soud I. stupně osvobodil. Lidé se jí ptali na kauzu, na třídním srazu jí řekl spolužák, kdy ho konečně zavřou. Druhé těhotenství odkládali z důvodu trestního stíhání. Poté si řekla, že už nebude čekat, že jí kauza nepřipraví o druhé dítě. [REDAKCE] přestala chodit do práce, a manžel, žalobce, měl „ošetřovačku“. Nasadili jí léky, léky bere dodnes. Pracovala v IT firmě, práci získala díky kamarádovi. Žalobci trestní stíhání občas vyčítala, jednou za 2-3 měsíce. Věděla, že za to nemůže, ale je jenom člověk. Její máma byla po [REDAKCE] její táta starý, nikdo tomu nemohl porozumět, nemohla si s nikým popovídat. Neozval se nikdo za 6 let z jejich kolegů. To jí mrzelo. Žalobce byl z toho nešťastný, z jejich stavů. Po sdělení obvinění se žalobce přestal prakticky stykat s lidmi. Spousta kolegů se s ním přestala vídat. Žalobce musel prodat gramofon, aby získal prostředky na advokáty. Nejhorší z celé trestní věci byl dopis od JUDr. Gřivny s tím, že má žalobce zaplatit 77 mil. Ké ihned, z toho měla největší ztroucení. I žalobce byl zoufalý. Ze začátku se snažili s médii komunikovat, později zjistili, že je to kontraproduktivní, tak přestali. Poté, co byl žalobce osvobozen, znovu začali komunikovat s médii, snažila se svému muži pomoci, napravit jeho mediální obraz. Její psycholožka jí řekla, že tu [REDAKCE] má proto, že její muž, živitel rodiny, je sám v nebezpečí, že je sama na první miminko. Pracovala pro [REDAKCE] dělala tam mluvčí, udělala si dobré jméno. Když vypukla kauza, musela nechat své politické činnosti. Dále probíhala kyberšikana na jejím blogu. Poté jej uzavřela. Žalobce byl z toho rovněž nešťastný. Žalobce rád přednášel, i dřív publikoval, poté však skončil. S rodiči měl skvělý vztah, je to jejich jediný syn. Snažil se je šetřit, ale je to velice trápilo. Byli dle svědkyně prostí lidé, neviděli do

toho. Sousedí jim dávali najevo, že to syn udělal. Je pravdou, že se ho ptala, jak dlouho to potrvá. Žalobce jí nelhal, řekl, že neví, takže si myslela, že to bude na dlouho. Byli na to sami. Nemohli si pořídit nemovitosti. Chtěli vlastní bydlení. Když se vrátili do Čech z [redacted] bydleli v bytě svědkyně. Nebyl tam výtah, i teď jsou v současné době v nájmu. Žalobce si myslel, že hází hrách na stěnu. Poté, co byl osvobozen, stal se advokátem. Začal chodit pozdě domů, takže je stále sama s dětmi. Kdyby nebyly kauzy [redacted] byl by již po pětileté praxi, měl by postavení takové, že by mohl domů chodit před osmou. Teď se bojí, jak to vysvětlí dětem. Žalobce to trápí, jak budou děti s tím konfrontovány, že je zlodějem. S médii nikdy nepravdivé údaje soudně neřešili.

9. Výsledkem svědkyně [redacted] H [redacted] M [redacted] matky žalobce, má soud prokázáno, že žalobce byl před zahájením trestního stíhání, spokojený ambiciózní mladý muž, který věděl, co chce, vzal si ženu, těšil se na rodinu. Ačkoliv bydlí v [redacted] byli v kontaktu se žalobcem. Jako matka to vnímala, že je na pokraji svých sil, na pokraji zhroutení, byl jakoby troska, neustále se zhoršoval, byl nevyspalý, psychicky byl na tom velice špatně, zhubnul, nespál. Věřili mu. Žalobce s nimi mluvil velmi málo, nechtěl je zatěžovat. Ta kampaň začala být velice mediálně napnutá, že třeba měli i vypnuté rádio, aby to neslyšeli. V době trestního stíhání pracovala jako zubařka. V okolí si lidé šuškali, věděli o synovi. Dokonce nabízeli s manželem žalobci, ať si převezme jejich původní jméno M [redacted]. Nabízel to manžel, protože M [redacted] je takové neobvyklé jméno, aby si to nikdo nespojil. Potvrdila, že se žalobce léčil u psychologa. Jeho žena byla úplně nešťastná z trestního stíhání. Věřila svému manželovi, alespoň tak jí to říkala. Druhé dítě odkládali na dobu po ukončení trestního stíhání. Finančně na tom byli špatně, napřed žili ze svých úspor a poté jim půjčovali. Po zproštění došlo k určitému zlepšení, ale ještě to stále není v pořádku. Nemůže se jí syn – žalobce srovnat s tím, že byl obviněn neprávem. Když přijel k nim do [redacted] žalobce, měl tam skupinu svých spolužáků z gymnázia, se kterými se scházel, po zahájení trestního stíhání toto ustalo.
10. Výsledkem svědka [redacted] M [redacted] H [redacted] spolužáka z vysoké školy, přítele žalobce, má soud prokázáno, že o trestním stíhání žalobce se dozvěděl z médií. Sám si myslel, že je to nesmysl, protože znal žalobce samotného. Věděl, že je to člověk čestný, stejně tak to vnímali ostatní spolužáci z vysoké školy. Poté mu žalobce řekl, že ho nechce nikdo zaměstnat a jemu se uvolnilo místo v týmu veřejnoprávních zakázek [redacted]. Kauza žalobce [redacted] se řešila i na úrovni generálního ředitele, kdy šéf plně respektoval presumpci nevinu. Zaručil se za žalobce na vedení [redacted]. Zaručil se, že je to čestný člověk, že ho velmi dobře zná, tak se zaručil u své nadřízené a ta to dala generálnímu řediteli. Žalobce se změnil, ten dopad byl viditelný na chování, byl zasmušilý, emočně celou věc velice prožíval, prožíval tu nespravedlnost. Dostával méně peněz, kdy toto mělo dopad do vztahu s manželkou. S manželkou musel řešit, že se zmenšil rozpočet. I manželka musela vysvětlovat svému okolí, že nic neprovedl, manželka mu věřila, nicméně ten vztah to zasáhlo. S rodiči, říkal, že to řeší s rodiči, oni tomu nerozumí. Rodiče mu věřili, pomáhali mu. Potvrdil, že žalobce vyhledal psychologa, zhubnul. Když přišel do práce, vypadal někdy jako zombie, úplně bledý, pohublý, ztrhaný. S manželkou musel žalobce přehodnotit své bydlení, kdy si nemohli koupit vlastní nemovitost. Psychicky je už žalobce na tom podstatně lépe.
11. Výsledkem žalobce má soud prokázáno, že vystudoval práva a vystudoval politologii v [redacted]. Od roku 2004 pracoval v oboru veřejných zakázek, kdy nastoupil na [redacted] jako běžný referent, ale když odcházel, byl v pozici vedoucího oddělení. Poté dostal nabídku z [redacted] kam šel na referentské místo, poté se stal ředitelem odboru. Chtěl změnu. Poté pracoval, jak to nazval, [redacted]. Poté chtěl změnu, šel do [redacted].

advokacie a stal se z něj koncipient. Byl placen lépe, než ostatní koncipienti vzhledem k jeho zkušenostem. Oženil se, měl první dítě, s manželkou se dohodli, že půjdou do [REDAKCE] a on bude s dítětem doma. Avšak zemřela manželce babička, maminka měla [REDAKCE] takže se manželka musela ze dne na den vrátit. V květnu 2012 přišlo jeho obvinění. V té době byl na rodičovské. To, že se vrátila rodina z [REDAKCE] souviselo s rodinnou situací, to byla taková poslední kapka, úmrtí babičky a péče o maminku manželky. Na [REDAKCE] šel žalobce na advokátní zkoušky, které udělal, ale bylo nerealistické, aby pracoval v advokátní kanceláři a aby se nechal zapsat jako advokát, neboť byl obviněn z úmyslných trestných činů, a to s ohledem, že byl obviněn v souvislosti s veřejnými zakázkami. Nebylo jasné, zda ho zapíše advokátní komora jako samostatného advokáta, a také byl bez jakékoliv finanční rezervy, nemohl podnikat od nuly. Proto se dohodl s kanceláři, že nebude advokát, ale bude projektový manažer. Určitou dobu to fungovalo. Jejich finanční situace se rapidně zhoršila, museli si půjčovat na advokáty, nemohl si s manželkou dovolit nic nestandardního. Po měsíci, co mu nabídli místo zaměstnance, však přišli s tím, že dochází k racionalizaci a že jeho pracovní poměr bude ukončen. Ten den, kdy ukončil práci, přišel jiný člověk, který pracoval na [REDAKCE] a znal oblast, ve které pracoval. Poté potkal po hledání práce svého spolužáka, slyšeného svědka, který pracoval v [REDAKCE] který mu pomohl získat místo v [REDAKCE] I když mu v [REDAKCE] sdělili, že se za něj svědek zaručil, ale když bude nějaký problém, bude muset odejít. Poté se objevil článek, že [REDAKCE] toto se řešilo na úrovni generálního ředitele. Často se stýkal s tiskovými mluvčími [REDAKCE] které informoval o svém trestním stíhání. Co se týče finanční situace, když byli v [REDAKCE] manželka táhla rodinný provoz, poté si musel půjčovat od rodičů. Bylo to myšleno tak, že udělá advokátní zkoušky a bude poté zabezpečovat rodinu, což se nestalo. Rovněž, co se týče rodinného bydlení, bydleli v bytě manželky, který nebyl úplně vhodný pro rodinu. On platil hypotéku, měl malý byt 2+kk, kterou musel hradit. Měl nájemníky v bytě, kteří mu platili nájemné. Musel se spoléhat na to, že zaplatí, avšak sám musel hypotéku platit. Sháněli nájem, aby mohli fungovat v bytě, neboť manželky byt byl bez výtahu v 5. patře, dodnes bydlí v nájmu. Koupili nemovitost, ovšem řeší, aby měli vůbec dost peněz na to, aby jí mohli zrekonstruovat. Jeho manželka jej podporovala, zároveň však mu vytýkala. Snažila se mu přispět svojí odborností. Nevěřila nikdy tomu, že by páchal trestné činy na [REDAKCE] Docházelo však občas ke konfliktům kvůli jeho trestnímu stíhání. Byla to určitá nespokojenost, bezmoc ze strany jeho ženy. Ji trápilo, že se to stále řeší. Říkala, no tak fajn, ty jsi jako obviněný, obžalovaný, a stará se někdo o to, co já, jak já to vnímám, nebo nevnímám. Velmi podobné to bylo s jeho rodiči. Každý den viděl, jak s tím válčí, a neví, jak jim má pomoci, což ho trápilo. Jeho žena je opačného rázu než on, kdy u nich v rodině se věci neřešily, nepovídalo se o nich, nechávalo se to v pozadí, kdy jeho žena si chtěla o této věci neustále povídat. Dál ho trápí, že to zasáhne i jeho syna. Dále, že jeho trestní kauza ho úplně pohltila, že neměl možnost se věnovat plně rodině a neví, jak to už u svého syna napravit. Dále se bojí, jak se to jeho syn dozví. Je to něco, co bude muset řešit s pomocí psychologa. Teď chodí do [REDAKCE] je velmi bystrý. V případě, že si ho vygoogluje, tak zjistí, že byl trestně stíhán. Původně měli představu, že budou mít více než jedno dítě. Když vypukla ta kauza, přivést na svět dítě jim připadalo jako absurdní. Když bylo jeho synovi [REDAKCE] obdržel obvinění, čekali, co se bude dít dál. Jeho syn ho třeba viděl v televizi a říkal, je, táta. Až po prvostupňovém rozsudku jeho žena dospěla k názoru, že teď je to již prostě jedno, že prostě dítě chce a zkusíme další dítě. Už když měli prvního syna, nebyli nejmladší rodiče, bylo to fyzicky náročné, psychicky a teď je to rovněž těžší, neboť jsou ještě starší. Chvilu chodil k psychologovi, bylo to několik měsíců, ve finále mu přišlo, že to je k ničemu. Stále si říkal, jestli nemohl udělat něco lépe, jestli by to neudělal jinak, opakoval si to každý den. Nemohl vypnout, pořád myslel na svoje trestní stíhání. Trávil večery přípravou na soudy, hledal argumentaci, léky nebral. S určitými lidmi se přestal stýkat.

Neměl chuť, jenom také proto, že někdo po něm chtěl pořádně nějaké vysvětlení. Se spoustou lidí přestal komunikovat, někteří lidé mu zůstali. Také nedávno potkal spolužáka, kterého neviděl 15 let a jeho první slova byla, tak co, jak je televizní tvář, kdy sledoval jeho kauzu. Jeho okruh známých se zúžil s ohledem na jeho trestní stíhání. Dost přednášel, když byl na [REDAKCE] byl certifikovaný lektor [REDAKCE] psal články. Když kauza vypukla, tak to všechno skončilo. Teď přednášel poprvé v říjnu 2018. Od rodičů si musel půjčit asi 600 tis. Kč. Rodiče to stále těžce nesou, nemůže jim to plně vyložit, když jeho obvinění pro co je stíhán, je pro ně složité. I teď, když se objeví články o odškodnění, tak mu říkají, že lidi budou závidět. Jeho táta mu navrhoval i změnít jméno. Byl v osamění, neměl ho kdo uklidňovat, neměl si o věcech s kým podebatovat. I s ženou jsou v tom jiní. Do doby, co nastoupil do [REDAKCE] poté alespoň měl věc probírat se slyšeným svědkem M. [REDAKCE] H. [REDAKCE]. Od února 2011 měl neustále telefonáty od novinářů, kteří ho znali [REDAKCE]. Snažil se nejdříve komunikovat. Do advokátní kanceláře nastoupil na začátku roku 2010, kdy odešel [REDAKCE]. Pak složil advokátní zkoušky, vrátil se do kanceláře někdy v říjnu, listopadu.

12. Z článku v [REDAKCE] ze dne 16. 2. 2017 - [REDAKCE] má soud prokázáno: D. [REDAKCE] M. [REDAKCE] trestní vyšetřování proti němu označil jako nejtěžší čas svého života. Dále uvedl. Z počátku, když jej kontaktovala policie, si nemyslel, že mu ještě něco hrozí. Bral to tak, že jim vše vysvětlí a pro něj se to uzavře. Že věci naberou horší směr, pochopil až o rok později, kdy v dubnu 2012 ho opět kontaktovala policie, že k ní má přijít vyzvednout obálku. V této době žil v [REDAKCE]. Na [REDAKCE] skončil po konci [REDAKCE] kde jeho žena pracovala u [REDAKCE] staral se o syna. Pak si však převzal obvinění, začal se přesouvat do Česka, připravoval se na svoji obhajobu, začalo jít do tuhého. Žena se vrátila do [REDAKCE] aby se mohla podílet na péči o matku, těžce postiženou [REDAKCE]. Později začala pracovat u soukromé IT firmy. Svůj čas podřizoval výsledkům, přípravě obhajoby. V advokátní kanceláři, kde získal místo jako koncipient, přišel o práci. Jeho nadřízení to zdůvodnili tím, že by přišli o bezpečnostní prověrku, aby se mohla firma ucházet o citlivé zakázky. Dostal od přátel tip, aby se ucházel o zaměstnání v [REDAKCE] šlo o řadového právníka s výrazně horším platem. To jej až finančně zachránilo. V roce 2014 dostal však M. [REDAKCE] z [REDAKCE] dopis s oznámením, [REDAKCE] a aby doplatek ve výši 77 mil. Kč zaplatil ze svého. Dále uvedl, že z celého případu si vzal několik věcí, např. že to někdy může trvat hodně dlouho a spravedlnost stejně přijde. To je dobrá zpráva nejen pro všechny, kteří se ocitli v podobné situaci jako a já, ale i pro celou tuto zemi.
13. Z vyhledávání na www.cak.cz, advokátů, má soud prokázáno, že žalobce je advokát samostatný.
14. Z výzvy k úhradě dluhu ze dne 28. 2. 2014 má soud prokázáno, že byla zaslána JUDr. Tomášem Gřivnou, v zastoupení [REDAKCE] žalobci výzva k zaplacení částky 77 671 335 Kč s tím, že v souvislosti s plněním pracovních úkolů způsobili svým protiprávním jednáním [REDAKCE] škodu s tím, aby dluh ihned splnil.
15. Z rodného listu syna D. [REDAKCE] M. [REDAKCE] má soud prokázáno, že se narodil [REDAKCE] syna D. [REDAKCE] M. [REDAKCE] že se narodil [REDAKCE]. Dále má soud prokázáno dohodou o skončení pracovního poměru mezi [REDAKCE] a žalobcem ze dne 10. 1. 2013, že žalobce pracoval u [REDAKCE] jako koncipient a dohodli se na skončení pracovního poměru ke dni 10. 1. 2013, když pracovní smlouva byla uzavřena dne 5. 11. 2012, dohodli se na mimořádné odměně ve výši 94 000 Kč. Důvod dohody o skončení pracovního poměru

patří rozhodnutí zaměstnavatele usilovat o získání bezpečnostních prověrek za účelem rozvoje svých profesních aktivit.

16. Z vyhledávače Google po zadání slov D. M. ná soud prokázáno, přibližný počet výsledků 26 900, kde je první strana [redacted] dále D. M. - obchodní rejstřík; [redacted] dále [redacted] dále [redacted] dále [redacted] zmíněn D. M. dále D. M. profesionální profil LinkedIn; dále [redacted] dále D. M. - euro.cz, že tým společnosti [redacted] posílil o D. M. 20. 4. 2010; dále [redacted]
17. Medializace : |Obrazový záznam, Události na ČT 1, ČT 24 ze dne 24. 6. 2015. Soud má prokázáno, že bylo sděleno, že byli 3 úředníci zproštěni, byla tam vidět osoba paní H. [redacted] která byla uvedena, že byla zproštěna. Jméno žalobce a o tom, že byl zproštěn, tam uvedeno nebylo, žalobce byl vidět na záznamu se svým právním zástupcem. Obrazový záznam ze dne 3. 11. 2014, Události ČT 1, ČT 24. Soud má prokázáno, že je řečeno, že bylo započato projednávání kauzy [redacted] proti [redacted] spoluobviněným, mluvila [redacted] H. [redacted] žalobce nemluvil, byl vidět na záznamu, že sedí na lavici obžalovaných s ostatními. Dále bylo řečeno, že [redacted] požaduje celkem necelou 1 mld. po spoluobžalovaných. Obrazový záznam ze dne 3. 5. 2013 Události v 19:00 hod., kde má soud prokázáno, že se uvádí, že byla podána obžaloba v kauze [redacted] obviněno [redacted] lidi, uveden jmenovitě i [redacted] D. M. bez fotografie. Poté byl i záběr na pracovní tým, kde byl ministr [redacted] a kde seděla i [redacted] H. [redacted] a [redacted] T. M. Obrazový záznam – Zprávy ve 12 dne 3. 11. 2014, kde je uvedeno jak má soud prokázáno, že byla přednesena obžaloba v kauze [redacted] na lavici spoluobžalovaných je vidět [redacted] D. M. žalobce, a je zabrán i na chodbě před jednací síní se svým právním zástupcem. Obrazový záznam z Událostí ze dne 12. 12. 2016, kde je zmiňováno, že kauza [redacted] se dostala před odvolací soud. Vidět na lavici spoluobžalovaných je mimo jiné i žalobce, i před jednací síní. Není výslovně jmenován. Obrazový záznam z Událostí ze dne 4. 1. 2017, kde je uvedeno konec kauzy [redacted] Je zde uvedeno, jak má soud prokázáno, že byli úředníci na ministerstvu zproštěni, mluví zde žalobce. Je označen i jménem. Je viděn a označen na lavici spoluobžalovaných v sekci úředníků, kteří byli zproštěni a i mluví před jednací síní s televizí. Záznam ze dne 3. 5. 2013 ČRo Radiožurnál, kde je uvedeno, že byli obvinění lidé v kauze [redacted] že tato kauza jde k soudu. Je zmiňován výslovně žalobce, dále je zmiňován, že pracuje v [redacted] vyjadřuje se k tomu mluvčí [redacted] že pracuje jako řadový právník v [redacted] a že toto bude sledováno. Záznam z ČRo ze dne 24. 6. 2015, Den podle Barbory Tachecí, je to za situace, kdy se referuje, že soud vynesl rozsudek v kauze [redacted] Dále je zde uvedeno, že soud zprostil tři úředníky, jmenován žalobce. Je zde rozhovor Barbory Tachecí s reportérem serveru neovlivnitelní.cz, který uvedl, že se mu zdálo stíhání úředníků nespravedlivé, že byli pod tlakem, dle jeho názoru, mohlo dojít k chybám, které si vyžádala tato stresová situace, že tam byly zmatky a že spíše by měl mít odpovědnost vedoucí [redacted] Obrazový záznam ze zpráv TV Nova, Televizní noviny ze dne 24. 6. 2015, kde jsou vidět obrazové záběry bez uvedení jména. Je vidět na lavici spoluobžalovaných žalobce a konstatováno, že bývalí úředníci vyvázli bez trestu. Obrazový záznam ze zpráv TV Nova, Televizní noviny ze dne 22. 6. 2015 o tom, že státní zástupce navrhl tresty v kauze [redacted] co se týče obviněných úředníků, byly navrženy tresty 4 až 4,5 roku odnětí svobody a zákaz činnosti v organizacích, kde se hospodaří s majetkem státu. Obrazový záznam ze zpráv Prima TV ze dne 24. 6. 2015, kde je uvedeno, že byl vynesl rozsudek v kauze [redacted] kdy tři úředníci byli

zproštění. Žalobce hovoří na kameru a je zřejmé, že se jedná o zproštěného úředníka. Obrazový záznam ze zpráv Prima TV ze dne 22. 6. 2015, kdy se hovoří, že je před vynesením rozsudku v kauze [REDACTED] kde je uvedeno, že jsou obviněni i tři úředníci, kteří jsou viditelně označeni, o koho se jedná, jednak obrazem, jednak jménem. Sděleno, že jim hrozí až 4,5 roku ve vězení. Je uvedeno, že D [REDACTED] M [REDACTED] uvedl reportérům, že se tato věc dotýká velice jeho rodiny a že očistění rodiny bude trvat léta. Záznam z ČRo Plus ze dne 4. 1. 2017, Názory a argumenty, kde je uvedeno, že v kauze [REDACTED] byli osvobozeni úředníci. Komentátor Hartmann se vyjadřuje nad tím, v podivění, že žádný úředník nenese odpovědnost za předražené faktury. Není zmiňováno jméno žalobce. Záznam z ČRo Plus ze dne 4. 1. 2017, Den podle Barbory Tachecí, kdy je zde rozhovor Barbory Tachecí s A [REDACTED] V [REDACTED] po zproštění úředníků [REDACTED] kteří zde nejsou jmenováni jménem. A [REDACTED] V [REDACTED] uvádí, i Barbora Tachecí, že soud potvrdil nevinu [REDACTED] úředníků. A [REDACTED] V [REDACTED] uvedl, že se těm jednotlivým úředníkům velice ulevilo, že nebyli odsouzeni, kdy samostatným úředníkům na otázku, zda jemu se ulevilo, že nebyli odsouzeni, uvedl, že je považoval vždy za nevinné, kdy Barbora Tachecí se snažila na A [REDACTED] V [REDACTED] otázkami, zda těmi podvody podnikatelům nevyrobili tak trochu živnou půdu či neumožnili ten způsob, jakým způsobem se to připravovalo k těm podvodům. Toto odmítl. Obrazový záznam TV Nova ze dne 4. 1. 2017, Televizní noviny, po rozhodnutí soudu o zproštění [REDACTED] úředníků v kauze [REDACTED] a odsouzení podnikatelů je uvedeno, je zde detailní záběr, co se týče úředníků, kteří byli zproštěni, na osobu žalobce.

18. Dne 15. 1. 2017: článek – [REDACTED]
 – internet, seznam.cz – zde je fotografie žalobce, jsou popisovány průběh řízení, jak ho vnímal a že bude žádat odškodnění; dne 12. 1. 2017: článek – [REDACTED]
 [REDACTED] internet, blesk.cz – popisován průběh řízení, dále fotografie žalobce, že ztratil přátele, kariéru, přitom nic neprovedl, je tu rozhovor se žalobcem; dne 7. 1. 2017: článek – [REDACTED]
 [REDACTED] – internet, euro.cz, autor ČTK. [REDACTED]
 [REDACTED] – internet, česká-justice.cz, autor ČTK – v prvním článku je fotografie žalobce s tím, [REDACTED]
 [REDACTED]
 [REDACTED] dne 5. 1. 2017: článek – [REDACTED]
 [REDACTED]lové noviny, strana 4 a [REDACTED]
 [REDACTED] strana 1, Chvála rivality, strana 1 – je tady v těchto článcích napsáno, o kolik stát přišel v dané kauze, že považuje soudem přiznaných [REDACTED] na lavici obžalovaných je vidět i popiskem označen D [REDACTED] M [REDACTED] že se jedná o žalobce, dále, že zbýlých [REDACTED] musí stát podle soudu vymáhat v občanskoprávním řízení, uvedeno, [REDACTED]
 [REDACTED]
 dne 5. 1. 2017: článek – [REDACTED] Haló noviny, strana 4; [REDACTED]
 [REDACTED] Pražský deník, strana 10; [REDACTED]
 [REDACTED] Aha, strana 2; [REDACTED]
 [REDACTED] internet – ahaonline.cz – je uvedeno, že D [REDACTED] M [REDACTED] byl zproštěn obžaloby, Městský soud v Praze je už předloni označil za obětní beránky, není uvedena fotografie žalobce; dne 4. 1. 2017: články – [REDACTED]
 [REDACTED] internet, aktuálně.cz; [REDACTED]
 [REDACTED] – internet, pražskýdeník.cz; [REDACTED]
 [REDACTED] – internet, parlamentnílisty.cz; [REDACTED]
 [REDACTED] – internet, týden.cz; [REDACTED]
 [REDACTED] internet, echo24.cz; Kauza ProMoPro – [REDACTED]

[redacted] - internet, info.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, čt24.cz; Kauza [redacted]
 [redacted] - internet, zpravv.rozhlas.cz; [redacted]
 [redacted] internet,
 lidovky.cz; [redacted]
 internet, blesk.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, euro.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, byznisnoviny.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, F15.cz; [redacted]
 [redacted]
 internet, ihned.cz - v těchto článcích je zmiňován žalobce jménem, je uvedena i fotografie
 žalobce na lavici spoluobžalovaných v některých článcích, je uvedeno, že úředníci, mezi něž
 spadal žalobce, byli zproštěni obžaloby; dne 13. 12. 2016: články - [redacted]
 [redacted] Haló noviny, strana 2; [redacted] - Lidové
 noviny, strana 3; [redacted]
 internet, denik.cz - je zmiňováno jméno žalobce, že byl zproštěn obžaloby, není uveřejněna
 fotka žalobce; dne 12. 12. 2016: články - [redacted]
 [redacted] - internet, parlamentnilisty.cz; [redacted]
 [redacted] internet, týden.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, denik.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, euro.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, zpravy.idnes.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, čt24.cz - je zmiňováno jméno D. [redacted] M. [redacted] že byl
 zproštěn obžaloby; Přepis záznamu ČTK s názvem - [redacted]
 [redacted] ze dne 12. 12. 2016 - zmiňováno jméno žalobce; dne 11.
 12. 2016: článek, kde je i fotografie žalobce na lavici spoluobžalovaných - [redacted]
 [redacted] - internet,
 aktuálně.cz - projednává o odvolání u Vrchního soudu v Praze; dne 23. 9. 2015: článek -
 [redacted]
 [redacted] internet, ihned.cz - je zde fotografie žalobce na lavici spoluobviněných; dne 27. 6.
 2015: články - [redacted] - Lidové noviny, strana 12 - zmíněn dopis
 redakci v Lidových novinách; a ze dne 26. 6. 2015: [redacted]
 Hospodářské noviny, strana 24; [redacted] - internet,
 dialog.ihned.cz; [redacted] internet, dotyk.cz - je zde
 fotografie žalobce na lavici spoluobžalovaných, dále zmiňována kauza [redacted]
 [redacted]
 [redacted]
 dne 25. 6. 2016: články - [redacted] - Mladá
 fronta Dnes, strana 2; [redacted]
 [redacted] - Hospodářské noviny, strana 5; [redacted] - Haló
 noviny, strana 4; Kauza [redacted] - Lidové noviny, strana 2;
 [redacted] - Blesk, strana 5; [redacted] Právo,
 strana 4; (stejně vydání) [redacted] Právo, strana
 6; dále [redacted] - Metro, strana 8; [redacted]
 [redacted] - Pražský deník, strana 12 - v některých článcích je uvedena fotografie
 žalobce na lavici spoluobviněných, není zmiňováno jméno žalobce, v některých je
 uvedeno, že byl zproštěn, v některých je zmiňováno, že žalobce byl zproštěn; dále na
 internetu Rádio.cz byl uveřejněn článek se španělským názvem - je zde uvedena fotografie
 žalobce před jednací síní i na lavici spoluobžalovaných; dne 24. 6. 2015: články - [redacted]
 [redacted] - internet, parlamentnilisty.cz;
 [redacted] - internet, zpravy.tiscali.cz; [redacted]

internet, echo24.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, blesk.cz; [redacted]
 internet, čt24.cz; [redacted]
 internet, aktuálně.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, parlamentnílisty.cz; [redacted]
 internet, novinky.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, video.novinky.cz; [redacted]
 [redacted] - internet,
 zpravy.idnes.cz; [redacted] internet,
 aktuálně.cz; [redacted]
 internet, zpravy.rozhlas.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, lidovky.cz; [redacted]
 internet, tn.cz; [redacted] internet,
 týden.cz; [redacted] - internet,
 E15.cz; [redacted] - internet,
 ncovlivni.cz; [redacted]
 internet, euro.zpravy.cz; [redacted]
 internet, ihned.cz; [redacted]
 internet, halónoviny.cz; [redacted] - internet,
 zpravy.tiscali.cz; dále článek v Italštině - internet, agenzianova.com - v těchto článcích
 opět zmiňováno jméno žalobce, v některých článcích fotografie žalobce, mimo jiné na
 lavici spoluobžalovaných, v některých není vůbec zmiňováno jméno žalobce; co se týče
 článku v Italštině, zde je zmiňováno jméno D. N. je zde uvedeno kauza
 [redacted] dne 23. 6. 2015: články - [redacted]
 Haló noviny, strana 4; [redacted] - Mladá Fronta Dnes, strana 2;
 ProMoPro, [redacted] - Lidové noviny, strana 2; [redacted]
 [redacted] - Pražský deník, strana 12 (beze jmen); [redacted]
 (beze jmen); [redacted] - Hospodářské noviny,
 strana 3; [redacted] - Právo (beze jmen); [redacted]
 [redacted] - internet,
 ihned.cz - není zde uvedena fotografie žalobce, v některých článcích zmiňováno jeho
 jméno, fotka žalobce až u posledního článku. Dne 22. 6. 2015: články - [redacted]
 internet, zpravy.idnes.cz;
 [redacted] - internet, aktuálně.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, lidovky.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, parlamentnílisty.cz; [redacted]
 [redacted] internet, E15.cz; [redacted]
 [redacted] internet, týden.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, čt24.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, ihned.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, deník.cz; [redacted]
 [redacted] - internet, zpravy.rozhlas.cz - je zde
 zmiňováno jméno žalobce, v některých článcích je fotografie žalobce na lavici
 spoluobžalovaných, rovněž je ve článku z E15.cz fotografie žalobce s popiskem, že se
 jedná o obviněného úředníka se jménem; dne 18. 3. 2015: články - [redacted]
 Haló noviny, strana 4; [redacted] Právo, strana 4 - zde
 je zmiňováno jméno žalobce; dne 17. 3. 2015: články - [redacted]
 [redacted] internet, parlamentnílisty.cz; [redacted]
 [redacted] internet, zpravy.rozhlas.cz; [redacted]
 [redacted] internet, aktuálně.cz; [redacted]
 [redacted] internet, čt24.cz; [redacted]

- internet, deník.cz; [redacted]
 - internet, lidovky.cz; [redacted]
 - internet, E15.cz; [redacted]
 - internet, ihned.cz; [redacted]
 internet, týden.cz; [redacted]
 - internet, novinky.cz – opět v článcích
 zmiňováno jméno žalobce, není zde fotografie žalobce; dne 18. 11. 2014: článek –
 [redacted] aló noviny, strana 5; dne 8. 11. 2014: článek – [redacted]
 - internet, parlamentnilisty.cz; dne 5. 11. 2014:
 článek – [redacted] - internet,
 čt24.cz - zmiňováno jméno žalobce, není zde fotografie žalobce; dne 4. 11. 2014: články –
 [redacted] aló noviny, strana 3; [redacted]
 - Pražský deník, strana 4; [redacted]
 Lidové noviny, strana 2; [redacted]
 - Právo, strana 4; [redacted]
 Mladá Fronta Dnes, strana 4 - zmiňován žalobce, ve článku Pražského deníku
 je fotografie žalobce na lavici spoluobžalovaných, stejně tak v článku Právo a i v posledním
 článku je fotografie žalobce na lavici spoluobžalovaných; dne 3. 11. 2014: články – [redacted]
 - internet E15.cz; [redacted]
 - internet, vz24.cz; [redacted]
 - internet, parlamentnilisty.cz; [redacted]
 - internet, ihned.cz; [redacted]
 - internet, deník.cz; [redacted]
 - internet,
 zpravy.rozhlas.cz; [redacted]
 - internet, zpravy.rozhlas.cz; [redacted]
 - internet, čt24.cz; [redacted]
 - internet, zpravy.idnes.cz; [redacted]
 - internet, lidovky.cz;
 - Hospodářské noviny, strana 1; [redacted]
 internet, aktualne.cz; [redacted]
 internet, novinky.cz; [redacted]
 - internet, týden.cz; [redacted]
 - internet, eurozpravy.cz - v článcích zmiňováno jméno
 žalobce, v některých článcích žalobce na lavici spoluobžalovaných; dne 2. 11. 2014: článek
 - [redacted] - internet, deník.cz -
 zmiňováno jméno žalobce v souvislosti s kauzou [redacted] není zde fotografie žalobce;
 dne 31. 10. 2014: článek – [redacted] Hospodářské noviny, strana 22;
 - internet, dialog.ihned.cz; [redacted]
 - internet, parlamentnilisty.cz - zmiňováno jméno žalobce
 v souvislosti s kauzou [redacted] není zde fotografie žalobce; dne 26. 5. 2014: článek –
 [redacted] - internet, deník.cz - zmiňováno jméno
 žalobce v souvislosti s kauzou [redacted] není zde fotografie žalobce; dne 10. 4. 2014:
 článek – [redacted] Mladá Fronta
 Dnes, strana 2 - zmiňováno jméno žalobce v souvislosti s kauzou [redacted] není zde
 fotografie žalobce; dne 9. 4. 2014: články – [redacted]
 - internet, lidovky.cz; [redacted]
 - Právo, strana 1; [redacted]
 - internet, zpravy.rozhlas.cz; [redacted]
 do státního rozpočtu – internet, ihned.cz; [redacted]
 - internet, zpravy.idnes.cz; za

[redacted] – internet, novinky.cz – opět zmiňováno jméno žalobce, není zde uvedena fotografie žalobce; dne 28. 2. 2014: články – [redacted] – internet, novinky.cz; [redacted] – internet, zpravy.rozhlas.cz; [redacted] – internet, aktualne.cz; [redacted] – internet, E15.cz; [redacted] – internet, lidovky.cz; [redacted] – internet, tyden.cz; [redacted] – internet, ihned.cz; [redacted] – internet, ct24.cz; [redacted] Právo, strana 5; [redacted] – internet, zpravy.idnes.cz – opět zmiňováno jméno žalobce v předmětných článcích, není zde uvedena fotografie žalobce; dne 17. 1. 2014: článek – [redacted] Hospodářské noviny, strana 10 – [redacted] dne 21. 12. 2013: články – [redacted] – Mladá Fronta Dnes, strana 3; [redacted] – Právo, strana 4; [redacted] – Lidové noviny, strana 4; [redacted] – internet, denik.cz; [redacted] Pražský deník, strana 16 – zmiňováno jméno žalobce, není zde uvedena fotografie žalobce; dne 12. 12. 2013: články – [redacted] – internet, lidovky.cz; [redacted] – internet, parlamentnilisty.cz; [redacted] – internet, zpravy.tiscali.cz; [redacted] – internet, blesk.cz; [redacted] – internet, E15.cz; [redacted] – internet, tyden.cz; [redacted] – internet, ihned.cz; [redacted] – internet, novinky.cz; [redacted] – internet, zpravy.rozhlas.cz; [redacted] – internet, aktualne.cz; [redacted] – internet, ct24.cz; [redacted] – internet, zpravy.idnes.cz – zmiňováno jméno žalobce, není fotografie žalobce. Dne 15. 6. 2013: článek – [redacted] Pražský deník, strana 11, uvedeno i jméno žalobce. Dne 4. 5. 2013: články – [redacted] – Lidové noviny, strana 3; [redacted] – Pražský deník, strana 14; [redacted] – Právo, strana 2; [redacted] – Blesk, strana 2; [redacted] – Haló noviny, strana 1 – je zmiňováno jméno žalobce, není zde fotografie žalobce; dne 3. 5. 2013: články – tisková zpráva Policie ČR k ukončení vyšetřování [redacted] – internet, tn.cz; [redacted] – internet, tyden.cz; [redacted] – internet, 5plus2.cz; [redacted] – internet, E15.cz; [redacted] – internet, finance.cz; [redacted] – internet, aktualne.cz; [redacted] – internet, denik.cz; [redacted] – internet, idnes.cz; [redacted] – internet, novinky.cz; [redacted] – internet, blesk.cz; [redacted] – internet, lidovky.cz; [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Koubová

- internet, lidovky.cz; [redacted]
internet, parlamentnílisty.cz; [redacted]
- internet, zpravy.idnes.cz; [redacted]
- internet, tyden.cz; [redacted]
- internet, zpravy.rozhlas.cz; [redacted]
internet, ct24.cz; [redacted]
internet, ihned.cz, ceskenoviny.cz – je uvedeno
jméno žalobce s tím, že je uvedena i jeho fotografie s tím, že je obviněn právník [redacted]
dále je uvedeno i jeho fotografie v článku z ct24.cz, kde jsou vyfotografování
obvinění úředníci s popisem jmen. Dne 24. 7. 2012: články – [redacted]
Haló noviny, strana 2; [redacted] – Lidové
noviny, strana 4; dne 23. 7. 2012: články – [redacted]
- internet, denik.cz; [redacted]
- internet, novinky.cz; [redacted]
- internet, tyden.cz; dne 25. 6. 2012: článek – [redacted]
Hospodářské noviny, strana 4; dne 14. 5. 2012: článek – [redacted]
internet, idnes.cz; dne 28. 4. 2012: článek – [redacted]
- internet, neviditelnýpes.cz; dne 16. 4. 2012: článek – [redacted]
Fluro, strana 15; dne 14. 4. 2012: články – [redacted]
Právo, strana 9; [redacted] Právo, strana 9;
[redacted] Mladá Fronta
Dnes, strana 6 – opět v článcích zmiňováno jméno žalobce, není zde uvedena fotografie
žalobce; dne 13. 4. 2012: články – [redacted] – internet,
novinky.cz; [redacted] – internet, denik.cz; [redacted]
- internet, parlamentnílisty.cz; [redacted]
- internet, prvnizpravy.cz; [redacted]
- internet, lidovky.cz; [redacted] – internet,
E15.cz; [redacted] – E15, strana 3; [redacted]
- internet, E15.cz; [redacted]
- internet, ct24.cz; [redacted]
- internet, tyden.cz; [redacted]
internet, novinky.cz; [redacted]
- Lidové noviny, strana 4; [redacted]
- Právo, strana 1; [redacted] – Haló noviny, strana 1
– zmiňováno jméno žalobce jako obviněného, v článku z lidovky.cz je uvedena fotografie
žalobce s popisem jeho jména; dne 12. 4. 2012: články – [redacted]
- internet, ihned.cz; [redacted]
- internet, aktualne.cz; Politika; [redacted] u
- internet, ceskamedia.cz; [redacted]
Lidové noviny, strana 1 a 4; [redacted]
internet, E15.cz; [redacted] – internet, ceskapozice.cz;
[redacted] – internet, zpravy.tiscali.cz;
[redacted] internet, lidovky.cz;
[redacted] – internet, denik.cz;
[redacted] – internet,
novinky.cz; [redacted]
internet, zpravy.rozhlas.cz; [redacted]
[redacted] – internet, zpravy.rozhlas.cz; článek v angličtině – internet,
ceskapozice.cz; [redacted] internet,
parlamentnílisty.cz; [redacted]
internet, tyden.cz; [redacted]

[redacted] – internet, zpravy.tiscali.cz; [redacted]
 [redacted] internet, ct24.cz – opět zmiňováno jméno žalobce jako obviněného, není zde
 fotografie žalobce. Dne 27. 1. 2011, čtvrtek – deník Právo, s. 1, 2; souběžně text publikován
 na novinky.cz. a aktualne.cz, není uvedeno jméno. Dne 28. 1. 2011, pátek - deník Právo, s. 1,
 2; Hospodářské noviny, s. 1, 2, 3; Lidové noviny, s. 1, 3; Mladá Fronta Dnes, s. A4. Dne 29.
 1. 2011, sobota – Lidové noviny, s. 1, 3, 11; Právo s. 1, 3; co se týče Lidových novin, je zde
 zmiňován i žalobce na titulní straně, stejně tak Právo na s. 1, 3. Dne 31. 1. 2011, pondělí –
 Právo, s. 1, 2; Hospodářské noviny, s. 1, 4; Lidové noviny, s. 5, kde v těchto článcích není
 zmiňováno jméno žalobce. Dne 1. 2. 2011, úterý – Právo, s. 1, 2; Hospodářské noviny, s. 1,
 5; Lidové noviny, s. 4, kde v těchto článcích není zmiňováno jméno žalobce. Dne 2. 2.
 2011, středa – Právo, s. 1, 2; Mladá Fronta Dnes, s. A1, A4, A12; Lidové noviny, s. 2;
 Hospodářské noviny, s. 4, kdy co se týče Lidových novin, je zmiňováno jméno žalobce.
 Dne 3. 2. 2011, čtvrtek – Hospodářské noviny, s. 1, 2; Právo, s. 4, kdy v těchto článcích
 není zmiňováno jméno žalobce. Dne 23. 2. 2011 – článek Mladá Fronta Dnes: [redacted]
 [redacted] není zmiňováno jméno žalobce. Přepis: dne 4. 11. 2017 – reportáž:
 [redacted] ČT1, s. 26, Události 19:00 hodin, je zde zmiňováno
 jméno žalobce, kde je přítomen i žalobce, který uvádí, [redacted]
 [redacted]
 Dne 4. 1. 2017 - reportáž, přepis: [redacted]
 [redacted] zprávy 18:00 hodin s tím, že je
 uveden, že žalobce je bez viny. Dne 12. 12. 2016 – reportáž, přepis: [redacted]
 [redacted]
 Dne 24. 6. 2015 - reportáž, přepis: [redacted]
 [redacted] Dne
 24. 6. 2015 - reportáž, přepis: [redacted] Český rozhlas Plus
 v 17:10 hodin, uvedeno jméno žalobce s tím, že byl zproštěn. Dne 22. 6. 2015 - reportáž,
 přepis: [redacted] Prima, zprávy FTV Prima v 18:55 hodin, žalobce
 zde uvádí, zmiňováno jeho jméno, že se ho celá záležitost dotýká, hlavně jeho rodiny,
 očištění bude trvat léta. Dne 4. 11. 2014 - reportáž, přepis: [redacted]
 [redacted] TV Nova, Ranní televizní noviny v 6:30 hodin s tím, že žalobce je
 obviněn, stejný článek byl uveřejněn na TV Nova, Ranní televizní noviny v 7:30 hodin,
 Dne 3. 11. 2014 – reportáž, přepis: [redacted] TV Nova,
 Odpolední televizní noviny 17:00 hodin s tím, že žalobce je obviněn, uveřejněno i na TV
 Nova, Polední televizní noviny ve 12:00 hodin, Dne 3. 11. 2014 – reportáž, přepis: [redacted]
 [redacted] TV Nova, Televizní noviny v 19:30 hodin, zmiňováno, že
 obviněn i žalobce. Dne 3. 11. 2014 – reportáž, přepis: [redacted] ČT1,
 Zprávy ve 12 ve 12:00 hodin, obviněn je i žalobce, zmiňován výslovně jménem. Dne 9. 4.
 2014 – reportáž, přepis: [redacted] Nova, Televizní noviny
 v 19:30 hodin s tím, že podezřelý z praní špinavých peněz je i žalobce. Dne 20. 12. 2013 –
 reportáž, přepis: [redacted] Impuls, Zprávy ve 13:00 hodin,
 zmiňováno, že obžalovaný je i žalobce, jménem. Dne 30. 10. 2013 – reportáž, přepis: [redacted]
 [redacted] ČT24.cz. Dne 3. 5. 2013 -
 reportáž, přepis: [redacted] ČT1, Zprávy ve 12 ve 12:00 hodin s tím,
 že obviněn je i žalobce. Dne 3. 5. 2013 – reportáž, přepis: [redacted]
 [redacted] zprávy v 18:00 hodin s tím, že obviněný je i žalobce,
 zmiňováno jeho jméno. Dne 3. 5. 2013 – reportáž, přepis: [redacted]
 [redacted] ky rozhlas Radiožurnál, hlavní zprávy v 18:00 hodin s tím, že je zmiňováno
 jméno žalobce, že je obviněný. Dne 3. 5. 2013 – reportáž, přepis: [redacted]
 [redacted] Český rozhlas Radiožurnál, hlavní zprávy
 ve 12:00 hodin, zmiňováno, že obviněn i žalobce. Dne 3. 5. 2013 – reportáž, přepis: [redacted]
 [redacted] TV Nova, Odpolední televizní noviny v 17:00

hodin, je zmiňováno, že žalobce je obviněn. **Dne 3. 5. 2013** – reportáž, přepis: [redacted] TV Nova, Hlavní televizní noviny v 19:30 hodin, je zde uvedeno, že byl obviněn podřízený J. [redacted] H. [redacted] za zmanipulované výběrové řízení, D. [redacted] M. [redacted] **Dne 3. 5. 2013** – reportáž, přepis: [redacted] V Barrandov, 18:45 hodin s tím, že obžalován i žalobce, v současné době [redacted] **Dne 3. 5. 2013** – reportáž, přepis: [redacted] i, 5+2.cz, zmiňováno, že obžalován i žalobce. **Dne 3. 5. 2013** – reportáž, přepis: [redacted] nes.cz.blog s tím, že je obviněn i žalobce, uveden jménem. **Dne 16. 4. 2012** – [redacted] **Dne 14. 4. 2012** – [redacted] že je žalobce obviněn za zanedbané kontroly faktur, je uvedeno jeho jméno. **Dne 13. 4. 2012** – reportáž, přepis: [redacted] Události, zmiňováno, že žalobce je obviněn, zmiňován jménem. **Dne 12. 4. 2012** – reportáž, přepis: [redacted] Ozvěny dne ve 12:10 hodin, zmiňován žalobce, že je obviněn v rozhovoru s moderátorem vypovídá V. [redacted] J. [redacted] advokát. **Dne 12. 4. 2012** - Politika, akutálně.cz: [redacted] česká-media.cz, zmiňováno, že obviněn žalobce. **Dne 12. 4. 2012** - [redacted] skápozice.cz, uvedeno jméno žalobce. **Dne 12. 4. 2012** - Článek v angličtině, českápozice.cz, týkající se kauzy [redacted] je tam uvedeno i jméno žalobce. **Dne 11. 4. 2012** - [redacted] uro.cz s tím, že v hledáčku vyšetřovatelů se ocitl i žalobce, uvedeno jméno. **Dne 28. 3. 2011** - [redacted] Euro, uvedeno, že D. [redacted] M. [redacted] upozornil na možný střet zájmů a vhodnost informování o subjektech spolupracujících s [redacted] které se rovněž účastní veřejných zakázek. **Dne 2. 3. 2012** – článek: [redacted] Hospodářské noviny, s. 4, zmiňováno jméno žalobce. **Dne 9. 2. 2011** – článek: [redacted] hospodářské noviny, s. 5, [redacted] s. 1, internet: [redacted] parlamentnilisty.cz, internet: [redacted] ihned.cz, s tím, že v prvních dvou článcích není jméno žalobce, co se týče parlamentnilisty.cz, je zde uvedeno, že [redacted] psal tehdy šéf odboru rozpočtu a veřejných zakázek D. [redacted] M. [redacted] **Dne 24. 7. 2015** – článek: [redacted] internet, Nadační fond proti korupci, NPFK.cz, autor Matěj Stránský, \Dne 1. 12. 2014 - [redacted] internet, ihned.cz, dne 5. 11. 2014 [redacted] internet, Respekt, dne 7. 8. 2013 – [redacted] internet, mbiz.cz, dne 13. 6. 2013 – [redacted] dne 10. 8. 2012 - „ [redacted] internet, týden.cz, dne 27. 5. 2012 – [redacted] E15, dne 9. 4. 2012 – [redacted] PPM Factum, dne 3. 3. 2012 – [redacted] internet, parlamentnilisty.cz, [redacted] naše peníze.cz, dne 30. 3. 2011 – [redacted] internet, Bránské listy, v těchto článcích je zmiňována kauza [redacted] v souvislosti s jinými korupčními kauzami, v některých článcích je i fotografie žalobce na lavici spoluobžalovaných, není zmiňováno jméno žalobce v těchto článcích.

19. Z usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 11. 4. 2012, č.j. [REDAKCE] ná soud prokázáno, že trestní stíhání bylo zahájeno na č. l. 200206 v rozsahu 76 stran.
20. Porušení práva žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě. Po právní stránce posoudil soud věc podle § 1, § 5 písm. a), b), § 13 odst. 1, § 31a zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen „OdpŠk“). Dále podle čl. 6 odst. 1 věty první a čl. 41 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb., dále „Úmluva“). Nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem byl do právního řádu České republiky zakotven novelou OdpŠk, provedenou zákonem č. 160/2006 Sb., s účinností od 27. 4. 2006 (§ 31a OdpŠk). Zakotvením uvedeného nároku zákonodárce naplnil požadavek pramenící z čl. 13 Úmluvy. Smyslem novely bylo přesunout rozhodování o náhradě nemajetkové újmy vzniklé porušením práva garantovaného čl. 6 odst. 1 z Evropského soudu pro lidská práva se sídlem ve Štrasburku (dále jen „ESLP“) na vnitrostátní úroveň, což ostatně zákonodárce výslovně vyjádřil v důvodové zprávě k zákonu č. 160/2006 Sb. Při stanovení výše odškodnění je nutné vycházet z kritérií ustavených judikaturou ESLP. Délka řízení je ve smyslu judikatury ESLP nepřiměřená tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících z působení státu (tj. soudu) v projednávané věci, nikoliv stěžovatele, příp. od něj odlišných účastníků řízení. Soud I. stupně posuzoval řízení s přihlédnutím ke všem okolnostem jako celek (rozsudek ESLP ve věci Slezák a ostatní proti České republice ze dne 11. 10. 2005, § 36). Za porušení zásady rychlosti řízení, které je ve svém důsledku nesprávným úředním postupem ve smyslu § 13 OdpŠk, lze považovat jen takový postup soudu v řízení, kdy doba jeho průběhu neodpovídá složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a kdy délka řízení tkví v příčinách vycházejících z působení soudu v projednávané věci; oproti tomu stát nemůže odpovídat za průtahy, které jsou způsobené nedostatkem součinnosti či dokonce záměrným působením ze strany účastníků či jsou vyvolány jinými okolnostmi, které nemají původ v povaze soudu a jejich institucionálním a organizačním vybavením (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 38/2000). Kritérii pro posuzování přiměřenosti lhůty jsou na jedné straně zájem stěžovatele na rychlém vyřízení věci a na straně druhé obecný zájem na řádném výkonu spravedlnosti. Je třeba dále uvést, že neexistuje žádná abstraktně stanovitelná lhůta, kterou by bylo možno obecně považovat za přiměřenou. Nemajetková újma se v zásadě neprokázuje, vzniká samotným porušením základních práv a svobod, jde o vyvratitelnou domněnku, že nepřiměřená délka řízení způsobuje morální újmu (srov. náleží Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 862/10). Podle ust. § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilych odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

21. Mezi účastníky je zejména sporu v tom, zda došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu § 13 odst. 1 OdpŠk. Tedy, zda bylo porušeno právo žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě u Městského soudu v Praze pod sp.zn. [REDAKCE]. Řízení ve vztahu k žalobci trvalo 4 roky a 9 měsíců. Význam řízení pro žalobce hodnotí soud jako zvýšený, a to s ohledem na judikaturu ESLP, kdy zvýšený význam a mimořádnou či zvláštní péčí ze strany vnitrostátních orgánů vyžadují ta řízení, v nichž je řešena otázka omezení osobní svobody člověka, tedy především vazební věci či řízení detenční, řízení opatrovnícká, pracovněprávní věci, věci osobního stavu, sociálního zabezpečení týkající se zdraví i života. Orgány činné v trestním řízení postupovaly v řízení plynule bez jednotlivých průtahů. Věc byla řešena soudem I. stupně a soudem odvolacím, každý 1x. Ve věci orgány činné v trestním řízení provedly potřebné vyšetřování. Soud však upozorňuje na to, že řízení bylo po stránce skutkové a právní výrazně složité, o čemž svědčí rozsah jednotlivých rozhodnutí, když rozsudek soudu I. stupně čítá 469 stran. Usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 11. 4. 2012 je až na č. l. 200206 v rozsahu 76 stran. Rovněž žalobce byl stíhán pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 128a odst. 2 písm. b) trestního zákona, trestný čin zneužívání pravomocí veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), písm. c) odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákona a pro trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákona spáchaného v jednočinném souběhu a ve spolupachatelství s dalšími dvěma osobami podle § 9 odst. 2 trestního zákona. Tedy trestné činy skutkově složité. Sám žalobce uvedl při svém výslechu, že on nedokázal vysvětlit svým rodičům, kdy soud má prokázáno, že žalobce je právník a rodiče zubaři, v čem přesně spočívá jeho obvinění. S ohledem na obsáhlou spisovou materii a rovněž skutkovou a právní složitost věci má tedy soud za to, že celkovou délku řízení ve vztahu k žalobci pak lze hodnotit ještě jako přiměřenou. S ohledem na to, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu dle ust. 13 odst. zák. č. 2/1998 Sb. soud ve výroku III. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
22. Náhrada nemajetkové újmy. V řízení bylo prokázáno a ani není mezi účastníky v tom sporu, že dne 11. 4. 2012 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 128a odst. 2 písm. b) trestního zákona, trestný čin zneužívání pravomocí veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), písm. c) odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákona a pro trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákona spáchaného v jednočinném souběhu a ve spolupachatelství s dalšími dvěma osobami podle § 9 odst. 2 trestního zákona. Ve věci byl nejprve rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2015 sp. zn. [REDAKCE] zproštěn obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu. V odvolacím řízení byl rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 1. 2017 sp. zn. [REDAKCE] změněn tak, že byl obžaloby zproštěn podle § 226 písm. b) trestního řádu, tedy že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Toto rozhodnutí odvolacího soudu nabylo právní moci dne 4. 1. 2017. V předmětném trestním řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp.zn. [REDAKCE] mimo jiné proti žalobci došlo k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 8 OdpŠk, kterým je usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce ze dne 11. 4. 2012. Soud se proto dále zabýval dalšími podmínkami odpovědnosti státu za nemajetkovou újmu, kdy důležitou podmínkou je vznik nemajetkové újmy a příčinné souvislosti mezi nezákonným rozhodnutím a vzniklou nemajetkovou újmu.
23. Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2 OdpŠk a článku 8 odst. 1 Úmluvy, když se žalobce po žalované domáhá zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 4 665 000 Kč, která mu měla vzniknout

nezákonným rozhodnutím, tj. usnesením o zahájení trestního stíhání žalobce, když byl nakonec obžaloby zproštěn. Aby mohl být stát odpovědný za škodu či nemajetkovou újmu podle OdpŠk je třeba, aby byly splněny současně tři podmínky: 1) existence nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody nebo nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a vznikem škody nebo nemajetkové újmy. Existence těchto podmínek musí být bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 OdpŠk v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1487/2001). V daném případě byl žalobce obžaloby zproštěn, čímž je dána odpovědnost žalované za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 7 odst. 1 a § 31a odst. 1 OdpŠk. V případě vydání nezákonného rozhodnutí, které bylo pro nezákonnost zrušeno, není dána vyvratitelná domněnka, že jím byla dotčena osobě způsobena imateriální újma. Naopak, v řízení je na žalobci, aby spolu s odpovědnostním titulem tvrdil a prokazoval i existenci skutečností, které lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobce, a vznik nemajetkové újmy vzniklé v příčinné souvislosti s danými skutečnostmi. Teprve dojde-li soud po provedeném dokazování k závěru, že odpovědnostním titulem byla porušena konkrétní práva žalobce a že v důsledku toho vznikla žalobci nemajetková újma, může se zabývat otázkami formy a případné výše zadostiučinění podle § 31a odst. 1 a 2 OdpŠk [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, uveřejněný pod číslem 67/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále též jako „rozhodnutí R 67/2016“)]. Obecně lze říci, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (k tomu srov. nález Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednatel obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (k tomu srov. nález Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08).

24. Soud se tak zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním konstatování nezákonnosti rozhodnutí nebo zda žalobci náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 OdpŠk). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Kritéria uvedená v § 31a odst. 3 OdpŠk se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2256/2011). Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její příznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, uveřejněný pod číslem 122/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).
25. Povaha trestní věci. Žalobce byl stíhán pro trestný čin trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 128a odst. 2 písm. b) trestního zákona, trestný čin zneužívání pravomocí veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), písm. c) odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákona a pro trestný čin porušování povinností při správě cizího

majetku podle § 255 odst. 1 odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákona spáchaného v jednočinném souběhu a ve spolupachatelství s dalšími dvěma osobami podle § 9 odst. 2 trestního zákona. V případě vydání odsuzujícího rozsudku bylo možno uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání až 10 let. Soud rovněž přihlédl k tomu, že žalobce byl zproštěn obžaloby pro skutek, který nebyl trestným činem. Trestní stíhání žalobce bylo vedeno od počátku nedůvodně. Délka trestní řízení činila ve vztahu k žalobci 4 roky a 9 měsíců, kdy rozhodoval 1x soud I. a II. stupně. Soud hodnotil délku řízení samostatně a shledal ji za přiměřenou. Ke stanovení výše nemajetkové újmy žalobce tak k délce řízení nepřihlížel, neboť byla posuzována jako samostatný nárok. *Uvedené neplatí pouze v tom případě, kdy se žalobce již dříve domáhal nároku na náhradu újmy způsobené nepřiměřenou délkou řízení, přičemž při posouzení tohoto nároku již bylo přihlédnuto ke zvyčenému významu řízení pro poškozeného. Pak by totiž docházelo k dvojitmu odškodnění téhož (srov. rozsudek NS ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 3604/2014).*

26. Co se týká následků, které byly způsobeny trestním stíháním v osobnostní sféře žalobce, pak má soud zejména za prokázané, že nezákonné trestní stíhání trvajících takřka 5 let velmi citelně zasáhlo do soukromého, rodinného i pracovního života žalobce, který se v době trestního stíhání nacházel v produktivním věku, budoval si kariéru jako expert v oblasti soutěžního práva a zakládal rodinu. Manželka žalobce byla trestní věcí zasažena [REDAKCE]. V důsledku trestního stíhání musel žalobce několik let pracovat na místě s nižším příjmem, byl vystaven psychologickým i finančním problémům. Trestní věc byla silně medializována, téměř ve všech článcích byl stěžovatel označen jménem a vyobrazen na fotografii. Tyto skutečnosti svědčí pro přiznání zadostiučinění v penězích. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že konstatování nezákonnosti rozhodnutí není dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci nezákonným rozhodnutím, a že žalobci náleží zadostiučinění v penězích. Žalovaná již žalovanému uhradila v rámci předběžného projednání nároku 60 000 Kč, soud proto zkoumal, zda se jedná o částku přiměřenou. Při úvaze o přiměřenosti formy či výše finančního odškodnění je třeba vždy vycházet z úplně zjištěného skutkového stavu a opírat se o zcela konkrétní a přezkoumatelná hlediska (srov. rozsudek NS ze dne 29. 6. 2011, sp. zn. 30 Cdo 1684/2010).
27. Co se týče negativních důsledků v trestním stíhání v osobním a rodinném životě, bylo prokázáno účastnickými výslechem žalobce a svědeckými výpověďmi, že žalobce těžce nesl skutečnost, že po dobu trestního stíhání nemohl naplnit očekávání své manželky z hlediska zabezpečení rodiny a svého společenského statutu. Žalobce se seznámil se svojí manželkou v situaci, kdy byl respektovaným úředníkem v manažerské pozici. Došlo k poklesu příjmů žalobce v důsledku trestního stíhání. Dále byl jeho profesní růst pozastaven. Manželka po celou dobu trestního stíhání stála při žalobci, stejně tak jeho rodiče, i když mu manželka ve slabých chvílích vytýkala negativně, že trestní stíhání ovlivňuje jejich rodinnou situaci. Dále má soud prokázáno, že v důsledku trestního stíhání odkládali počerí druhého dítěte. Co se týče psychologických problémů manželky žalobce, soud konstatuje, že bylo prokázáno, že [REDAKCE] že trestní stíhání způsobilo psychologické problémy [REDAKCE] a to velice nesla, avšak soud poukazuje na to, že žalobou je žádáno odškodnění nemajetkové újmy, co se týče žalobce, kdy soud v této chvíli přihlížel pouze tomu, že žalobce velmi těžce nesl, jak to vnímá jeho manželka, nikoliv to, jak to manželku samotnou zasáhlo, ani tak, jak to zasáhlo manželku v profesní, společenské sféře, ani to, jak se musela ospravedlňovat manželka před svými rodiči, přáteli, spolupracovníky, jak byla vystavena kyberšikaně, jak musela ukončit své občanské aktivity ve svém rodišti na Praze 10, případně svou politickou kariéru. Soud pouze přihlížel k tomu,

že se cítil žalobce jako ten, kvůli komu jeho žena trpí, což bylo pro něj stresující a že trestní stíhání vyvolávalo řadu nepříjemných konfliktů v rodině. Přesto nebylo ukončení manželství žalobce, manželka při něm stála, kdy sama uvedla, že si uvědomovala to, že by měla svého manžela podporovat. Co se týče staršího syna, žalobce se obával, aby se ho kauza nijak nedotkla, soud má však za to, že vzhledem k jeho [REDACTED] věku v době trestního stíhání a vzhledem k tomu, že žalobce vypověděl, že nebyl narušen jeho vztah k synovi, tak nedošlo k narušení vztahu otce a syna. Dále soud přihlédl i k tomu, že co se týče rodičů žalobce, že mu způsobovalo stres, že nedokáže rodičům úplně řádně vysvětlit, čeho se kauza týká, avšak i k tomu, že rodiče žalobci věřili, stáli při něm, finančně jim pomáhali. Žalobce sám uvedl, že byl závislý na finančních podporách svých rodičů ve svém věku. Rovněž soud přihlédl i ke stresu žalobce, který nastal po dopisu od JUDr. Gřivny [REDACTED] že má uhradit 77 mil. Kč ihned, kdy částka byla značně nadpřiměřená poměrům žalobce. Ba byla pro jeho rodinu likvidační. Rovněž soud přihlédl i k tomu, že žalobce žil v osamění, zúžily se jeho sociální kontakty, nechtěl někomu neustále vysvětlovat své trestní stíhání, ospravedlňovat se, žil pouze svým trestním stíháním. Rovněž to, že celou situaci řešil i pomocí psychologa.

28. Co se týče medializace případu. Trestní řízení bylo značně medializováno, žalobce byl téměř v každém článku jmenován a byl na téměř všech fotografiích provázejících publikované články. O trestním řízení informovala a vysílala reportáže i Česká televize, televize Prima nebo Český rozhlas. Žalobce se od samého počátku zastával i [REDACTED] A [REDACTED] V [REDACTED]. Soud má však na druhou stranu prokázáno velkou medializací i toho, že žalobce byl zproštěn, kdy bylo ve všech médiích uváděno, že byl obětí beránkem. S ohledem na masivní medializaci zproštění žalobce, kdy soud má vyvráceno provedeným dokazování, že by nebylo medializováno zproštění žalobce, soud k tomuto přihlížel i při stanovení výše přiměřeného zadosťučnění.
29. Co se týče negativních důsledků v profesním životě, došlo k tomu, že žalobce plánoval, že bude dále jeho profesní kariéra v advokacii. Složil úspěšně advokátní zkoušky v průběhu trestního stíhání. Avšak nevykonával práci advokáta, neboť nechtěl riskovat, že jej nezapiše Advokátní komora. Vykonával práci právníka v [REDACTED] pracoval ve svém oboru veřejnoprávních zakázek, došlo však ke snížení jeho finančního ohodnocení. Po ukončení trestního stíhání, v současné době, pracuje jako advokát v oboru. Nedošlo sice k ukončení jeho profesní kariéry, avšak jeho kariéra byla pozastavena v produktivním věku žalobce po dobu 5 let. V průběhu trestního stíhání přestal žalobce přednášet a publikovat odborné články, v současné době žalobce začal již opět s touto činností.
30. Co se týče negativním projevů ve finanční sféře, toto soud má prokázáno. Žalobce byl nucen akceptovat práci, která byla méně finančně ohodnocena, musel si půjčovat od rodičů. Dále nejistota ohledně budoucích příjmů vyloučila i možnost toho, aby si koupili nemovitost a vzali si hypotéku, žili v nájemním vztahu. Avšak soud dále poukazuje na to, že žalobce byl vlastníkem bytu, stejně tak i jeho manželka, jak vyplynulo z jejich výpovědí.
31. Co se týče narušení důvěry ve správné fungování státu, soud stejně jako žalovaná poukazuje na článek v [REDACTED] ze dne 16. 2. 2017 - [REDACTED] D [REDACTED] M [REDACTED] trestní vyšetřování proti němu označil jako nejtěžší čas svého života. Dále uvedl. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] Dále uvedl, že „ [REDACTED]“
[REDACTED] Kdy toto je

v rozporu s žalobními tvrzeními. Soud proto nemá prokázáno, že by žalobce ztratil důvěru ve správné fungování státu.

32. Dále soud podotýká, že usnesení o zahájení trestního stíhání bylo žalobci doručeno až dne 11. 4. 2012. Události předcházející tomuto datu, [REDAKCE] opuštění zaměstnání na [REDAKCE] tedy nemohou být v příčinné souvislosti s trestním stíháním. Sám žalobce pak pro časopis [REDAKCE] vis výše, že při prvním kontaktu ze strany policie počátkem roku 2011 si nemyslel, že mu něco hrozí, ale začal brát situaci vážně až sdělením obvinění. Žalobce nebyl po celou dobu trestního řízení omezen na osobní svobodě.
33. Nejvyšší soud v rozhodnutí R 67/2016 uzavřel, že „Výše zadostiučinění přiznaného podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) na náhradě nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, které skončilo zproštěním obžaloby nebo zastavením, musí odpovídat výši zadostiučinění přiznaného v případech, které se s projednávanou věcí v podstatných znacích shodují; významnější odchylka je možná jen tehdy, bude-li soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna. Nelze-li nalézt takový případ, který by se v podstatných znacích shodoval s projednávanou věcí, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy (např. z titulu odpovědnosti státu za nezákonné omezení osobní svobody, nepřiměřenou délku řízení, náhrady nemajetkové újmy na zdraví ve formě bolestného nebo ztížení společenského uplatnění, újmy na osobnostních právech v rámci ochrany osobnosti, újmy z titulu porušení zákazu diskriminace podle obecné úpravy i v pracovněprávních vztazích apod.). Soud přitom neopomene uvést podstatné společné a rozdílné znaky a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlit, jakým způsobem se tyto společné a rozdílné znaky promítly do výše stanoveného zadostiučinění, tj. z jakého důvodu je přiznané zadostiučinění přiměřené ve srovnání s jiným zadostiučiněním přiznaným z jiného právního důvodu.“ Nejvyšší soud ve své konstantní judikatuře zastává názor, že „náhrada imateriální újmy podle § 1 odst. 3 a § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. nemusí dosahovat výše, k níž by dospěl Evropský soud pro lidská práva ve smyslu čl. 41 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.“ (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 5. 2009, sp. zn. 25 Cdo 1145/2009).
34. Žalobce označil případ [REDAKCE] P [REDAKCE] I [REDAKCE] který obdržel od žalované náhradu nemajetkové újmy ve výši 600 000 Kč (tj. 50 000 Kč/měsíc) za roční trestní stíhání pro pomluvu a zneužití pravomoci úřední osoby, a to za těžko odcíitelné následky, ke kterým došlo v jeho osobním, profesním a společenském životě. Zc žádosti o zadostiučinění za nemajetkovou újmu [REDAKCE] P [REDAKCE] I [REDAKCE] ze dne 20. 3. 2014 a z odpovědi žalované ze dne 19. 9. 2014 má soud prokázáno že dne 20. 3. 2014 požádal [REDAKCE] P [REDAKCE] I [REDAKCE] o zadostiučinění za nemajetkovou újmu za nezákonné rozhodnutí, kterou odůvodnil tím, že bylo zastaveno jeho trestní stíhání pravomocně. Z důvodu jeho nezákonného trestního stíhání došlo k jeho odvolání [REDAKCE] resp., že dne 7. 1. 2014 bylo rozhodnuto ministrem vnitra o jeho odvolání s odůvodněním, že byl do funkce [REDAKCE] jmenován neoprávněně přesto jsem se rozhodl ve funkci [REDAKCE] ke dni 28. 2. 2014 na vlastní žádost skončit, neboť byl neustále terčem různých tlaků, zpochybňování a skandalizace. Ve služebním poměru [REDAKCE] došlo tedy k propuštění jeho od policie po 22 letech služby bez jediného škraloupu. Zažíval příkoří a hanbu, jako veřejný nepřítel byl vystaven, nikdy nebyl kázeňsky trestán, musel čelit negativním reakcím ze strany okolí v místě, kde bydlí, od obyvatel venkovské obce [REDAKCE]. Mnoho obyvatel jej přestalo zdravít, odpovídat na pozdrav jemu i jeho manželce. Dále ještě na podzim v roce 2012 bylo předmětem opakovaného šikanózního vyšetřování vedeného na objednávku generální inspekci bezpečnostních sborů, kdy vyšetřoval podezření z neoprávněného pobírání nemocenských

dávek, účast jeho syna v motoškolce, na které bylo volné místo a svoji účast si zaplatil s cílem najít cokoliv dalšího pro co, aby mohl být ještě trestně stíhán. Od 3. 12. 2012 byl na základě výsledku výběrového řízení zaměstnán jako [REDACTED] ihned poté, kdy byla informace o novém zaměstnání zveřejněna v médiích, začala opakovaně jeho skandalizace v médiích i nejrůznější úřední osoby zaměstnané u [REDACTED] veřejně pronášeli výroky o tom, že je pachatel trestné činnosti a nemá právo zastávat takové místo ve státní správě. Utrpěla obrovsky jeho pověst policisty uvnitř policejního sboru. Základní důvody žádosti o odškodnění, kdy žádal ještě omluvu a žádal odškodnění ve výši 1 200 000 Kč, žalovaná odpovědí ze dne 19. 9. 2014 přiznala odškodnění [REDACTED] P [REDACTED] L [REDACTED] ve výši 600 000 Kč s odůvodněním, že přihlédla k výjimečné situaci, kdy byl stíhán jako [REDACTED] nadto dle odůvodnění meritorního rozhodnutí v trestní věci od samého počátku nedůvodně a nepomíjejíc ani rozsáhlou medializaci, které se v trestní věci [REDACTED] I [REDACTED] L [REDACTED] dostalo. Trestní stíhání v tomto případě trvalo 428 dnů.

35. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění z nezákonného rozhodnutí, soud přihlédl zejména k rozsudku Městského soudu v Praze č.j. [REDACTED] ze dne 22. 5. 2019, kdy soud rozhodoval o odškodnění spoluobžalované úřednice, která byla rovněž se žalobcem zproštěna obžaloby. Celkově bylo přiznáno pravomocně odškodnění ve výši 180 000 Kč. Jak v případě žalobce, tak i ve stovnatelném případě spolu s ním spoluobviněné trvalo předmětné trestního řízení naprosto identickou dobu, oba poškození museli čelit témuž procesnímu průběhu uvedeného řízení a oba byli obžaloby zproštěni z téhož zákonem předvídaného důvodu. V tomto jsou skutkové okolnosti daného případu naprosto identické. Na rozdíl však od spoluobviněné [REDACTED] I [REDACTED] H [REDACTED] se žalobce v době zahájení trestního stíhání nacházel v počáteční fázi budování kariéry, které probíhající trestní stíhání přetrhlo, a po skončení trestního řízení musel s jejím budováním začít znovu, a tato skutečnost se nepříznivě odrazila i v jeho majetkové sféře, která by nepochybně byla příznivější, kdyby k uvedenému trestnímu stíhání vůbec nedošlo. Uvedené lze v zásadě konstatovat i v případě [REDACTED] J [REDACTED] H [REDACTED]. Té naopak bylo zabráněno zúročit doposavad jí precizně budovanou kariéru v závěru aktivního profesního života, přičemž i v jejím případě trestní stíhání mělo zásadní dopad do její majetkové situace, a to nejen významným snížením příjmu v době trvání trestního stíhání, ale i do budoucna, neboť její trestní stíhání probíhalo v období bezprostředně předcházejícím odchodu do starobního důchodu, která je určující pro výpočet v budoucnu přiznaného a vypláceného starobního důchodu. Rovněž tak i jí ublížila medializace uvedeného případu. U žalobce byl shledán však citelnější zásah do rodinného života, kdy žalobce zakládal rodinu, početí druhého dítěte odkládal. Velice těžce nesl, že ho žena jeho trestním stíháním strádala po stránce fyzické i materiální.
36. Soud dospěl k následujícím závěrům. Co se týče případ [REDACTED] P [REDACTED] T [REDACTED] tento případ nelze srovnávat s případem žalobce. [REDACTED] P [REDACTED] L [REDACTED] byl stíhán v okamžiku, kdy byl jako [REDACTED] osobou [REDACTED]. Ačkoliv soud nemá pracovní postavení žalobce v době jeho trestního stíhání za bezvýznamné, nelze srovnávat jeho pracovní zařazení s funkcí [REDACTED]. Proto soud dospěl k závěru, že případ [REDACTED] T [REDACTED] I [REDACTED] nelze srovnávat s případem žalobce. Navíc v důsledku trestního stíhání skončil [REDACTED] P [REDACTED] L [REDACTED] nejen jako [REDACTED] ale byl ukončen i jeho [REDACTED] po 22 let bez jediné „poskrvny“. Soud stále tak srovnává případ žalobce s pravomocným rozhodnutím, co se týče odškodnění jeho spoluobviněné [REDACTED] H [REDACTED] které bylo poskytnuto celkem 180 000 Kč. Co se týče žalobce, žalobce soud přihlédl a zvýšil tuto částku poskytnutou oproti poskytnuté jeho kolegyni, spoluobviněné [REDACTED] H [REDACTED], vzhledem k tomu, že žalobce se nacházel v produktivním věku, bylo výrazně zasaženo do jeho profesního

života, jeho profesní kariéra byla odložena pod dobu cca 5 let, v době, kdy se nacházel v produktivním věku, rodinného života, byly výrazně zasaženy finance jeho rodiny. Došlo [redacted] žalobce, manželka žalobce velmi těžce nesla, že její manžel je trestně stíhán, což na druhou stranu nesl velmi těžce žalobce, když viděl, že jeho manželka se velmi trápí. Navíc žalobci došla výzva [redacted] k zaplacení 77 mil. Kč, kdy tato částka byla pro rodinu žalobce zcela likvidační. S ohledem na to, soud dospěl k závěru o výši přiměřené zadostiučinění 400 000 Kč celkem, 60 000 Kč bylo poskytnuto již žalovanou. Je průměrným zadostiučiněním v dané věci, a to s ohledem na to, že soud musí vycházet ze srovnatelných rozhodnutí v obdobných věcech, nelze přiznat žalobci částku v rámci milionů, kdy druhé spoluobviněné bylo přiznáno v totožné věci s obdobnými zásahy „pouze 180 000 Kč“, nelze bagatelizovat to, že [redacted] H [redacted] se nacházela v předdůchodovém věku i v předdůchodovém věku ten zásah toho trestního stíhání může znamenat velmi citelný zásah, který nelze již napravit další prací, neboť člověk odchází do starobního důchodu.

37. Dále soud přihlédl k rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2016, č. j. [redacted] z kterého soud zjistil, že poškozenému bylo přiznáno zadostiučinění za nemajetkovou újmu výši 550 000 Kč za trestní stíhání pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 2, 3 písm. a), odst. 4 trestního zákona, za který hrozilo uložení trestu odnětí svobody v rozmezí 5 – 12 let. Trestní řízení trvalo 7 let a 7 měsíců, tedy cca o 32 měsíců déle než u žalobce), po určitou dobu byl však na rozdíl od žalobce poškozený ve vazbě. (Soud proto v případě žalobce odškodnění výrazně snižoval s ohledem na vazební stíhání). Soudy dospěly k závěru, že trestním stíháním došlo k výraznému útlumu profesního života poškozeného a že jeho intelektuální kapacita byla blokována účastí na frustrujícím trestním stíhání. Byla prokázána skutečná mimořádnost současných úspěchů poškozeného na vědeckém a technologickém poli, které jsou pokračováním jeho třicetileté práce. Poškozeným založená společnost se podílí na přípravě české laboratoře pro kosmický výzkum, spolupracuje s vědci na českých univerzitách i v zahraničí a má zakázky po celém světě, včetně armádních. Avšak nebyl prokázán zásah do osobního a rodinného života, proto soud i k tomuto přihlížel při stanovení odškodnění žalobci.
38. Z výše uvedených rozhodnutí má soud za to, že jsou nejhodnějšími případy ke srovnání s projednávanou věcí.
39. Při porovnání s výše uvedenými případy shledal soud za průměrnou částku celkem 400 000 Kč, když žalovanou byla již žalobci přiznána částka 60 000 Kč. Soud proto ve výroku III. přiznal žalobci částku 340 000 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení od 2. 12. 2017 do zaplacení, který je odůvodněn § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), a § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích, a stanoviskem občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cjpn 206/2010, dle kterého má poškozený právo na úrok z prodlení ode dne následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců poté, kdy nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění uplatnil postupem podle § 14 zák. OdpŠk. Žalobce svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy uplatnila u žalované dne 1. 6. 2017, šestiměsíční lhůta uplynula dne 1. 12. 2017 (§ 605 odst. 2 o. z.), v prodlení tak je žalovaná od 2. 12. 2017.

40. O delší lhůtě k plnění pro žalovanou bylo rozhodnuto dle § 160 odst. 1 o.s.ř. z důvodu administrativních soudů známy z jeho činnosti.
41. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 2, 3 o.s.ř., a § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř., kdy byla žaloba vzata zpět pro plnění žalované. Žalobce byl úspěšný co do nemajetkové újmy z nezákonného rozhodnutí a neúspěšný co do nemajetkové újmy z porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě, když výše plnění záleží na úvaze soudu, tarifní hodnota dle a § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 50.000,- Kč v obou případech. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.
Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí soudem či nařízením exekuce.

Praha 4. listopadu 2021

Mgr. Zdeňka Burdová v. r.
soudkyně